

Verslag

**van de vergadering van
provinciale staten van Drenthe**

gehouden op 4 oktober 2000

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Installatie van de heer H.R. Hornstra te Gees	2
Benoeming lid statencommissie	2
Ingekomen stukken	2
Brieven gedeputeerde staten/voorzitter provinciale staten	3
Mondelinge vragen	3
Ontgrondingennota Drenthe en herziening Verordening op de ontgrondingen in de provincie Drenthe	5
Jaarstukken 1999	9
Renovatie voorterrein provinciehuis	12
<i>Motie A (verworpen)</i>	13
Vervanging zonwering provinciehuis	14
Meerjarenuitvoeringsprogramma verkeer en vervoer 2001-2004	15
Intrekking en naamswijziging subsidie-regelingen in verband met opheffing fondsen	20
Collectieve arbeidsvoorwaardenregeling provincies	20
Tijdelijke subsidieregeling stimulering vuil-watertanks provincie Drenthe	20
Wijziging Provinciale milieuverordening (tranche 4)	20
6e wijziging provinciale begroting 2000	20
Bijdragen aan gemeenten in opstellen waterplan	20
Randenbeheer in de ecologische verbindingzones door middel van de Regeling inzake onderhoudsovereenkomsten landschapselementen (ROL) Drenthe	21
Krediet en Subsidieregeling Leren voor duurzaamheid	21
<i>Amendement B (verworpen)</i>	26
Project De Blinkerd (infocentrum VAM-berg)	28
Digitalisering bestemmingsplannen	30
Meerjarenonderhoudsplan provinciehuis	31
Welkom in digitaal Drenthe	31
Actieprogramma cultuurbereik 2001-2004	31
Gevolgen landelijke milieuregelgeving voor provinciaal wegbeheer	40
Sluiting	40
Toezeggingen	41

PROVINCIALE STATEN VAN DRENTHE

Verslag van de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 4 oktober 2000 in het provinciehuis te Assen.

Tegenwoordig zijn:

A.L. ter Beek, Commissaris van de Koningin,
voorzitter

de leden (48 in getal):

A. Wendt (GPV/RPF)
S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
R.C.M. van Glansbeek (CDA)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
A.G.H. Peters (CDA)
A. Faber (CDA)
mevrouw M.Ch.A. Smilde (CDA)
J.J. Mastwijk (CDA)
H. Holman (CDA)
K. Jonker (CDA)
H. Zomer (CDA)
H. Baas (GPV/RPF)
J.R. Dijkstra (PvdA)
H. Weggemans (PvdA)
J.H. Schaap (PvdA)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor (CDA)
A. Haak (PvdA)
J.P. Sluiter (D66)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
mevrouw E.H. Mellink (PvdA)
J. Prinsen (PvdA)
mevrouw H.G. Stoel-Snater (PvdA)
mevrouw W.H.H. Ceelen (PvdA)
mevrouw M.W. Brink-Massier (PvdA)
mevrouw M. Looman-Struijs (PvdA)
mevrouw M. Duran (D66)
mevrouw H. Kempe-Foekens (GPV/RPF)
A. Tuparia (PvdA)
mevrouw A. Edelenbosch (PvdA)
J.W.M. Engels (D66)
G.A.W. Fonk (VVD)
J.J. van Heukelum (VVD)
Joh. Dijks (VVD)
S.B. Swierstra (VVD)
mevrouw A. de Widt-Nieuwenhuizen (VVD)
mevrouw J. Schipper (VVD)
W. Nijenbrinks (VVD)
K.N. Blanksma (GroenLinks)
W. Hoekstra (OPD)
W.H. Kuiper (GroenLinks)
mevrouw G.M. Rimmelts-Mulder (VVD)
Ch.C. de Haas (OPD)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)

mevrouw W.F.C. Dirks (GroenLinks)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
J. Langenkamp (GroenLinks)
K.H. Smidt (VVD)
H.R. Hornstra (PvdA)

mevrouw H. Rappa-Velt, griffier der staten van
Drenthe

Met kennisgeving afwezig:

F. Benning (VVD)
J. Kaspers (VVD)
R.W. Klein Nulent (PvdA)

A. Opening

De VOORZITTER: Ik open de vergadering van provinciale staten (09.31 uur) en ik ben blij u allen weer te zien.

B. Mededelingen

De VOORZITTER: Ik deel de staten mee dat bericht van verhindering tot het bijwonen van de vergadering is ontvangen dan de heren Benning, wegens ziekte, Kaspers, wegens verblijf in het buitenland, en Klein Nulent.

C. Installatie van het op 5 juli 2000 toegelaten lid van provinciale staten, de heer H.R. Hornstra te Gees

De VOORZITTER: Ik verzoek de bode de heer Hornstra binnen te geleiden.

Nadat de heer Hornstra in de vergadering is verschenen, legt hij in handen van de voorzitter de bij de wet vereiste eed af.

De VOORZITTER: Ik wens u van harte geluk met uw benoeming tot lid van de Drentse volksvertegenwoordiging. En ook tegen u zeg ik: "Maak er wat moois van."
Ik schors de vergadering voor enkele ogenblikken.

(Schorsing van 09.35 uur tot 09.40 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

D. Benoeming lid statencommissie

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. Wij stellen voor de heer Hornstra lid te laten zijn van de Statencommissie Milieu, Water en Groen.

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor overeenkomstig te besluiten.

Daartoe wordt besloten.

E. Ingekomen stukken

1. Nota Natuur voor mensen, mensen voor natuur (Nota natuur, bos en landschap in de 21e eeuw), aangeboden bij brief van 13 juli 2000 door het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
2. Brief van 23 augustus 2000 van de Stichting Windenergie Noord-Nederland inzake voortgang lopende initiatieven voor de oprichting van windturbineparken
3. Advies "Het belang van samenhang; advies over ontwikkeling, afstemming en integratie in het landelijk gebied", aangeboden bij brief van 31 augustus 2000 door de Raad voor het Landelijk Gebied
4. Brief van 1 september 2000 van de Milieufederatie Drenthe inzake budgetsubsidie
5. Brief van 1 september 2000 van het Consulentenschap Natuur- en Milieueducatie Drenthe inzake budgetsubsidie
6. Brief van 6 september 2000 van Landschapsbeheer Drenthe inzake vooraankondiging evaluatie
7. Brief van 4 september 2000 van het Plaatselijk Belang Zuidbargoer inzake verbetering pleziervaart in Groningen en Drenthe
8. Brief van 21 september 2000 van de minister van binnenlandse zaken en koninkrijksrelaties inzake herbenoeming Commissaris van de Koningin

De VOORZITTER: Namens het college stel ik voor ingekomen stuk E.1. voor kennisgeving aan te nemen, de ingekomen stukken E.2. en E.7. ter afdoening in handen van het college te stellen, de stukken E.4. tot en met E.6. voorshands voor kennisgeving aan te nemen en later desgewenst te betrekken bij de behandeling van het vernieuwde statenstuk 791 en stuk E.8. ter afdoening in handen van het Seniorenconvent te stellen.

Daartoe wordt besloten.

F. Brieven gedeputeerde staten/voorzitter provinciale staten

1. Brief van gedeputeerde staten van 5 juli 2000, kenmerk 27/6.17/2000006666, houdende beantwoording van de door het statenlid Ch.C. de Haas gestelde vragen over de toekomstige ruimtebehoefte in Noord-Nederland voor wonen en werken
2. Brief van gedeputeerde staten van 25 september 2000, kenmerk 38/6.10/2000007921, houdende beantwoording van de door het statenlid Ch.C. de Haas gestelde vragen over de wachtlijstproblematiek in de zorgsector
3. Brief van gedeputeerde staten van 27 september 2000, kenmerk 39/6.17/2000009825, inzake statenstuk 791, Budgetsubsidies Consulentenschap Natuur- en Milieueducatie Drenthe en Milieufederatie Drenthe voor het jaar 2001 en evaluatietraject
4. Brief van gedeputeerde staten van 28 september 2000, kenmerk 39/2/2000009548, houdende beantwoording van de door het statenlid Ch.C. de Haas gestelde vragen over de vestiging van een permanent asielzoekerscentrum in Hoogeveen

De VOORZITTER: Namens het college stel ik voor de stukken F.1. tot en met F.4. voor kennisgeving aan te nemen.

Daartoe wordt besloten.

G. Mondelinge vragen

De VOORZITTER: Ik deel de staten mee dat de heer Langenkamp heeft gemeld een aantal vragen te willen stellen over het vervoer over water.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Als eerste spreker vanaf dit spreekgestoelte wil ik onze blijdschap uitspreken over het feit dat u weer in ons midden bent.

De VOORZITTER: Hartelijk dank.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Mijn vraag heeft betrekking op het bevorderen van het vervoer over water van goederen waarvan het vervoer nu nog over de weg plaatsvindt. Tijdens de algemene beschouwingen van verleden jaar hebben wij uitgesproken dat het vervoer over water als meest milieuvriendelijke vorm van transport ondersteuning verdient. Het college werd verzocht met grote voortvarendheid te streven naar capaciteitsvergroting van het Coevorder Kanaal/Overijssels Kanaal. Het lijkt er na de afgelopen derde dinsdag in september op dat het Ministerie van Verkeer en Waterstaat het vervoer over water niet echt wil stimuleren. Daarom heeft GroenLinks de volgende vragen geformuleerd.

- Kan het college aangeven of de conclusie juist is dat in de rijksbegroting het vervoer over water niet echt wordt gestimuleerd?
- Kan het college aangeven wat dit betekent voor de capaciteitsvergroting van het Coevorder Kanaal/Overijssels Kanaal en voor andere projecten in Drenthe die te maken hebben met de modal shift-verschuiving?
- Kan het college aangeven of wanneer deze vaarverbinding inderdaad uit het Meerjarenprogramma infrastructuur en transport (MIT) wordt gehaald er via andere procedures nog mogelijkheden zijn?
- Kan het college aangegeven of nog onverkort wordt vastgehouden aan de in 1999 aangenomen motie en zo ja, hoe denkt het college de daarin verwoorde ideeën in praktijk te brengen?

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Op de vraag of het college denkt vast te houden aan het door de staten ingezette beleid, kan het antwoord heel kort zijn. Het antwoord is ja, al was het alleen maar vanwege het feit dat de eertijds door de fracties van de VVD en GroenLinks ingediende motie mijn eigen gedachtegoed verwoordde. Maar hiermee is natuurlijk de gewenste doelstelling nog niet bereikt en het zal ook nog wel een paar jaar duren, schat ik, voor het zover zal zijn. Het antwoord op de vraag of het Rijk nog serieus bezig is met het bevorderen van het vervoer over water is ja, maar of het allemaal nog een tandje hoger kan, is een vraag die niet zomaar met "ja" te beantwoorden is. In de rijksbegroting is een aantal grote projecten opgenomen, maar die betreffen voornamelijk de

grote rijkswateren en veel minder de regionale vaarwateren. Wat Noord-Nederland betreft gaat het dan om de vaarweg Lemmer-Delfzijl, die tot klasse V zal worden gemaakt, overigens ook een van onze grote Langman-projecten. Het Rijk ondersteunt overigens dit dossier ook via zijn bijdrage aan het project Intensivering binnenvaart Noord-Nederland (INBINN).

De uitbouw van de vaarweg Almelo-Coevorden was opgenomen in het plan-studieprogramma van het MIT van verleden jaar, met als kanttekening dat, voordat een eventuele rijksbijdrage zou worden verstrekt, nut en noodzaak nog nader zouden moeten worden onderbouwd. Dat was ook de redactionele verwoording van de p.m.-vermelding van het kanaal Almelo-Coevorden in het Kompas. Die p.m.-vermelding hebben wij vastgehouden en blijven wij vasthouden. Wij hebben over dit project niet alleen verleden jaar bij het verschijnen van het MIT van gedachten gewisseld met Verkeer en Waterstaat, ook daarna is dit nog gebeurd. Toen wij aandrongen op verdere financiering van het geheel, heeft de minister laten weten de studies nog onvoldoende te vinden en dat eerst de verruiming tot 400 ton zich maar moest bewijzen, waarna nut en noodzaak van een verdere verruiming maar in de praktijk aangetoond zou moeten worden. Hiermee waren wij het niet eens en wij zijn nu met het Rijk overeengekomen dat er een nadere economische effectrapportage wordt opgesteld en dat op basis daarvan de zaak opnieuw wordt bekeken.

Dat standpunt is bevestigd in het voortgangsoverleg met het kabinet over de Langman-afspraken en dat heeft geleid tot het voor de zomer afronden van een projectplanning voor een nadere studie. Wij zijn nu met Rijkswaterstaat in overleg over de bijdrage daaraan van het Rijk en over de status van die studie. Immers, het kan niet zo zijn, zo hebben wij Rijkswaterstaat onlangs laten weten, dat wij maar blijven studeren, dat wij op verzoek van het Rijk studies verrichten en daar dure bureaus voor inhuren en dat het Rijk vervolgens zegt het allemaal toch nog niet helemaal te vinden wat het ervan verwachtte. Hierover hebben wij laatstelijk anderhalve week geleden nog met het Rijk gesproken naar aanleiding van het recent uitgekomen MIT, waar, zo heeft de heer Langenkamp terecht geconstateerd, het kanaal Almelo-Coevorden uit verdwenen is. Het Rijk heeft dus gezegd dat er eerst een economische

effectrapportage moet komen voor dat dit kanaal weer in de MIT-tabellen terechtkomt.

Wij gaan ervan uit dat zodra de nieuwe economische effectrapportage er ligt - en de eerste stappen daarvoor zijn inmiddels gezet - het kanaal Almelo-Coevorden ook werkelijk weer in de planstudiefase terechtkomt en we niet weer het hele circus van de voorverkenning en van het MIT hoeven af te werken.

Mijnheer de voorzitter. Wij zijn op dit moment dus op die manier bezig en wij moeten vaststellen dat met een aantal andere onverwachte en onterechte wijzigingen in het MIT het nog wel een poosje zal duren voor we dit project gerealiseerd hebben.

De heer Langenkamp vroeg ook of er misschien andere wegen zijn om dit project te realiseren. Wij zijn op dit moment in het verband van Noord-Nederland bezig om onze inzet vast te stellen voor de volgende Interdepartementale Commissie Economische Structuurversterking (ICES)-tranches en ook daarin speelt wat ons betreft het kanaal Almelo-Coevorden een rol. Of het definitief op het lijstje van in te dienen projecten voor de volgende tranche zal figureren, zullen wij de komende week, mede aan de hand van de onderhandelingen die wij daarover met het Rijk aan het voeren zijn, bepalen. Het zal duidelijk zijn dat wij hierover niet de laatste zeggenschap hebben, omdat het bij ICES-geld gaat om geld dat de departementen van het Rijk krijgen, waarmee die departementen dan vervolgens leuke dingen moeten gaan doen.

Ik kan vervolgens nog wijzen op het vaarwegenbeleid zoals wij dat hebben vastgesteld. Ook overigens blijven wij doende om in het kader van INBINN de komende jaren een aantal projecten vorm te geven. De vaarwegen zijn ook een van de speerpunten van de Multimodale Transportregio Noord Nederland (MTR-NN). Op dit moment wordt gewerkt aan een subsidiebrochure en subsidieoverzicht, die ook geschikt zijn voor de Internetsite, wij zijn bezig met een overzicht van de natte bedrijventerreinen in Noord-Nederland en er wordt in samenwerking met de MTR gewerkt aan een communicatieplan voor het INBINN, dit in vervolg op de studie van de logistiek consultant die een aantal punten uit het rapport van het INBINN al heeft opgepakt. Er wordt gewerkt aan een voortgangsrapportage voor het actieplan-INBINN en dat betekent dat de staten daarover volgend jaar nadere informatie tegemoet kunnen zien.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Ik dank de gedeputeerde voor zijn uitvoerige antwoord. Ik proef er toch ook enige teleurstelling in en ik denk dat wij niet veel meer kunnen doen dan ons best. Ik heb het idee dat de gedeputeerde echt wel zijn best doet.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Over die teleurstelling hoeft geen enkele twijfel te bestaan. Als wij kijken naar het totale MIT-pakket en naar een aantal voorstellen van het Rijk - ik hoef alleen maar de term N37 te laten vallen - dan zijn wij meer dan teleurgesteld. Ik kan de staten verzekeren dat wij buitengewoon hard bezig zijn om ons dat onheil van het lijf te houden.

H. Voorstellen gedeputeerde staten

1. Het voorstel van gedeputeerde staten van 20 september 1999, kenmerk 36/6.7/1999008566 en 7 augustus 2000, kenmerk 29/6.2/2000004988, en de nadere brief van gedeputeerde staten van 20 september 2000, kenmerk 38/6.7/2000009476, Ontgrondingennota Drenthe en herziening Verordening op de ontgrondingen in de provincie Drenthe

(statenstukken 710 en 710a)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 11 september 2000.

De heer SMIDT: Mijnheer de voorzitter. Over dit statenstuk is de fractie van de VVD erg tevreden. De materie is nu in de door ons gewenste samenhang aan de orde. Onze insteek was namelijk het blijvend, dus zowel op de korte als op de lange termijn, kunnen voorzien in de behoefte aan de grondstoffen beton- en metselzand. Tekorten kunnen immers leiden tot prijsstijgingen als gevolg van schaarste en toenemende transportafstanden en prijsstijgingen raken uiteindelijk ook de inwoners van Drenthe in hun portemonnee. Eventuele stagnatie van de aanvoer kan zelfs vergaande gevolgen hebben voor de regionale economie. Als echter als gevolg van procedures of verkeerde inschattingen de winbaarheid op korte termijn in gevaar komt, dan is het van belang op korte termijn op bestaande locaties de productie te verhogen of te verlengen. Vandaar dat mijn fractie tevreden is

over het aanpassen van de verordening conform haar suggesties.

Ons uitgangspunt is dat Drenthe zeker aan zijn taakstelling moet kunnen voldoen, ook wanneer nieuwe onderhandelingen leiden tot een hogere taakstelling. Zelfs als de taakstelling na zorgvuldige afweging boven de Drentse behoefte ligt - dat kan blijken uit het nieuwe Structuurschema oppervlaktedelfstoffen - is dat voor mijn fractie nog aanvaardbaar. Als dat aan de orde is, zullen opnieuw zorgvuldige keuzes gemaakt moeten worden, waarbij rekening wordt gehouden met leefbaarheid, ruimtelijke ordening en hydrologie. De Ontgrondingennota en de Verordening bieden dan in combinatie met het NITG-rapport daarvoor de gewenste handvatten.

Mevrouw DURAN: Mijnheer de voorzitter. Waarom vindt de VVD het aanvaardbaar dat de taakstelling boven de eigen behoefte ligt? Wat zijn de argumenten?

De heer SMIDT: Wij vinden de provinciegrens een te enge afbakening als het erom gaat wie waar gaat leveren. Natuur en landschap van Drenthe zijn ook mij zeer dierbaar, maar wij moeten boven onszelf uitstijgen en de afweging over de grens heen maken.

Gezien de beperkte aanwezigheid van de juiste kwaliteit zand op de goede plaats kunnen de keuzes niet altijd pijnloos zijn. En natuurlijk is ook onze fractie van mening dat hergebruik en innovatie in de bouw de beste methodes zijn om verspilling van deze eindige bodemvoorraad te vermijden. Daar zullen wij ook onze aandacht op richten.

De VOORZITTER: Ik wens u van harte geluk met uw "tevreden" maidenspeech. Het feit dat u erin geslaagd bent om tijdens uw maidenspeech ook nog een interruptie los te maken, mag u als een compliment beschouwen.

Mevrouw DURAN: Mijnheer de voorzitter. Ik heb het excuus van de maidenspeech niet en ik denk dat mijn bijdrage ook wel wat interrupties zal losmaken. Wij hebben dan ook een iets andere insteek.

De discussie gaat eigenlijk alleen nog over de winning van beton- en metselzand en ik proef een beetje dat voor velen die discussie eigenlijk al gevoerd is. Naar onze mening dreigt de discussie te verzanden in allerlei cijfers over aanwezigheid van voorraden, termijnen van uitputting,

potentiële voorraden op bestaande locaties - al of niet in de ecologische hoofdstructuur (EHS) - of mogelijk nieuwe locaties, de hoeveelheid im- en export van zand, de Drentse behoefte en tenslotte de landelijke taakstelling. De fractie van D66 heeft de inzet van gedeputeerde staten (GS), namelijk een terughoudend beleid ten aanzien van de zandproductie steeds krachtig ondersteund. Ik vind het vreemd dat andere fracties daar niet duidelijk over zijn geweest.

De heer HAAK: Mijnheer de voorzitter. Ik heb in de commissie heel nadrukkelijk gepleit voor het uitgangspunt Drentse behoefte. Mevrouw Duran gaat naar mijn mening dan ook te ver met haar opmerking.

De heer LANGENKAMP: Ook ik maak bezwaar tegen deze opmerking, want ook GroenLinks heeft in de commissie duidelijk naar voren gebracht dat de gedeputeerde op de door haar ingeslagen weg verder moet gaan.

Mevrouw DURAN: Ik ben blij met deze ondersteuning. Ik heb overigens niet gesproken over "alle fracties".

De heer VAN DER SCHOOT: Wij begrijpen nu dat als mevrouw Duran iets beweert, wij dat door zesenzeftig moeten delen.

Mevrouw DURAN: Sommige fracties zijn op bepaalde momenten duidelijk geweest, maar dat waren zij op andere momenten niet. Ik blijf daarom met mijn vragen zitten.

De heer HAAK: Ik wil nu toch wel graag horen welke fracties dan onduidelijk zijn geweest in hun vraagstelling en in hun standpuntbepaling. Naar mijn mening is in de commissie volstrekt helder geworden hoe de verschillende fracties denken over de zandwinningsproblematiek.

Mevrouw DURAN: Een discussie daarover lijkt mij nu te ver te gaan.

De heer HAAK: Maar mevrouw Duran wilde interrupties!

De heer HOLMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik vind nu toch dat mevrouw Duran even met de billen bloot moet en moet zeggen hoe of wat. Zij zegt namelijk nogal wat. Wij waren het nogal met

elkaar eens en als mevrouw Duran het dan niet met de andere fracties eens is, dan is dat haar probleem en dan moet zij ons dat niet in de schoenen schuiven.

Mevrouw DURAN: Ik heb geconstateerd dat het de inzet van GS was om een terughoudend beleid te voeren en ik heb gezegd dat een aantal fracties - ik schaar GroenLinks daar niet onder, maar de PvdA vond ik in de commissie niet duidelijk - over die terughoudendheid niet duidelijk was. Ik heb de indruk dat geprobeerd is dingen steeds verder in een bepaalde richting op te rekken, en die richting is dan meer ruimte voor productie, meer ruimte voor de korte en de lange termijn.

De heer HAAK: Vindt mevrouw Duran de keuze voor de Drentse behoefte een keuze voor verruiming van de zandwinmogelijkheden?

Mevrouw DURAN: Wij zijn het er met elkaar over eens dat er continuïteit moet zijn, wij verschillen alleen over de invulling daarvan. Als wordt gekozen voor terughoudendheid dan moet er sprake zijn van een bepaalde fasering en van een bepaald toekomstperspectief. In statenstuk 710a was sprake van een "beperkte uitbreiding". Daarmee wordt invulling gegeven aan dat terughoudende beleid. Bij brief van 20 september is het voorstel gedaan om het woordje "beperkte" te schrappen. Dat betekent dat het college koerst op meer dan een beperkte uitbreiding. Mijn conclusie is dan dat de mogelijkheden worden opgerekt.

De heer HAAK: Met alle respect, er is op een gegeven moment sprake van uitputting van de bestaande zandwinlocaties. Dan kan gekozen worden voor een nieuwe locatie of dan kan de ruimte gegeven worden om zorgvuldig een afweging te maken voor de nieuwe locatie mocht die noodzakelijk zijn en tegelijkertijd op bestaande winningen nog een aantal jaren door te gaan. In de commissie heb ik gevraagd in hoeverre de Drentse behoefte uitgangspunt kan zijn en ik heb zelfs om onderbouwing met cijfers van de zandwinners gevraagd, eventueel vergezeld van een accountantsrapport. Mevrouw Duran kan ons daarom niet in de schoenen schuiven dat wij kiezen voor extra zandwinning. Integendeel, wij dringen aan op terughoudendheid, maar wij hebben gemerkt dat daar in deze staten geen meerderheid voor is.

Mevrouw DURAN: De fractie van de PvdA wil dus terughoudendheid, maar is het toch eens met de tekstwijziging? Ik begrijp dat niet, maar misschien ben ik daarin wat simpel.

De heer HAAK: Als een winplaats uitgeput is, kunnen wij niet meer voldoen aan de Drentse behoefte. Dat betekent dat een nieuwe put moet worden gegraven om daaruit zand te winnen. In dat geval is het volgens mij beter een zorgvuldige afweging tussen de mogelijkheden te maken.

Mevrouw DURAN: Over de continuïteit zijn wij het dus allemaal wel eens. De discussie gaat over de cijfers en over de verschillende aannames. Elk bedrijf komt weer met een ander onderzoek en uit die onderzoeken blijkt dat de voorraden veel groter zijn. Daar moeten wij dan toch blij mee zijn?

De heer HAAK: Wat zijn dan de uitgangspunten van D66 bij de beoordeling van de nog te winnen hoeveelheid zand? Welke cijfers hanteert die fractie daarbij?

Mevrouw DURAN: Ik wil niet van bepaalde cijfers uitgaan, omdat veel dingen nog niet bekend zijn. Daarom zijn wij op een gegeven moment tot een bepaalde aanname gekomen. Als er nu van de landelijke overheid een taakstelling ligt voor 400.000 ton en wij zitten op dit moment op een winning van 600.000 ton, terwijl de taakstelling misschien nog wel hoger wordt - de VVD vindt dat aanvaardbaar - dan moeten wij, als wij een terughoudend beleid willen voeren, niet uitgaan van een taakstelling van 800.000 ton en zelfs niet van 600.000 ton. Dat is onze invalshoek bij een terughoudend beleid. Naar onze mening is bij zo'n taakstelling de continuïteit ook voor een veel langere tijd gewaarborgd. Hoe minder er gewonnen wordt, hoe langer wij er mee toe kunnen. En dat willen wij toch allemaal? Over een nieuwe locatie zijn wij in de commissie ook duidelijk geweest. Onderzoek doen naar een nieuwe locatie vinden wij prima, maar het is voor ons geen uitgangspunt dat die nieuwe locatie er ook werkelijk komt. Alle argumenten voor uitbreiding van de bestaande locaties en eventuele nieuwe uitbreidingen moeten eerst op een rij worden gezet en pas dan - maar ik spreek nu over de langere en niet over de korte termijn - kunnen keuzes worden gemaakt.

Winnen in de EHS doet pijn, maar winnen op een nieuwe locatie in het Drentse landschap evenzeer.

De VOORZITTER: Het spreekt vanzelf dat wij altijd blij zijn met bezoekers op de publieke tribune. Ik wil heel in het bijzonder een afvaardiging van de vrouwenorganisatie Passage uit Westerbork welkom heten, die deze dag heeft uitgekozen voor een rondleiding door het provinciehuis.

De heer HAAK: Mijnheer de voorzitter. Ik heb nog een vraag aan de fractie van D66. Mag ik van die fractie een amendement verwachten om deze passage aan te passen?

Mevrouw DURAN: Ik heb voorgesteld om met betrekking tot de behoefte aan een bepaalde aanname vast te houden, maar ik hoor graag eerst wat de andere fracties hierover te zeggen hebben.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN: Mijnheer de voorzitter. De OPD kan met de Ontgrondingennota instemmen. De discussie in de commissievergadering van 11 september heeft bij de OPD geleid tot een voorbehoud. Wij vinden het belangrijk dat er voor de toekomst een duidelijk beleid komt. Er zal nog nader overleg plaatsvinden met het veld en op termijn moet er een nieuwe locatie worden aangewezen. En juist op dat punt maken wij een voorbehoud. Wij hebben twijfels bij het zicht op de juiste voorraad. De tech-nische ontwikkelingen gaan steeds verder en het is ons niet duidelijk welke quota er nog in de bodem zitten, wat de kwaliteit daarvan is en hoe groot in de toekomst de vraag zal zijn. Bij de invulling van het Provinciaal omgevingsplan hebben wij gesteld dat uiterst zorgvuldig en zo spaarzaam mogelijk met de Drentse bodemschatten moet worden omgegaan. Als wij zeker weten wat de exacte voorraden zijn, kan daar beleid op worden gemaakt. Als er nog voorraad genoeg is tot bijvoorbeeld 2020 dan is het onnodig nu haast te maken. Wij vinden het verder van belang dat sterk rekening wordt gehouden met de belangen van de Drentse zandwinners. Wij vinden het bijzonder belangrijk dat deze bedrijven in stand blijven. Quotering zal in de toekomst in de exploitatie een grote rol spelen, de gedeputeerde zal ons daarover nog nader berichten en wij stellen de informatielijn die nu was opengesteld op prijs.

Wij hebben er ook vertrouwen in dat de problematiek in overleg op een goede manier wordt opgelost.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. De Ouderenpartij heeft respect voor de ingewikkelde problematiek en vooral voor de wijze waarop die door mevrouw Edelenbosch en haar mensen is behandeld. Tijdens de commissievergadering kwamen de insprekers niet met alternatieven en de enige vraag die wij nu nog hebben, betreft de zinsnede op pagina 30 dat de markt bepaalt welke winplaatsen waar en wanneer leveren, terwijl op pagina 16 van het grijze boekwerk staat dat de provincie zich inspant dat er voldoende grondstoffen beschikbaar zullen zijn. Daarmee is voor ons de rol die de provincie in de marktwerking denkt te gaan spelen iets minder duidelijk geworden. Maar de conclusie is niet minder duidelijk, namelijk dat wij ons achter het voorstel van het college scharen met betrekking tot de ontgrondingen en de verordening terzake.

De heer HOLMAN: Mijnheer de voorzitter. Het was in oktober 1998 dat er een stipje uit de lucht kwam vallen en op het Koekangerveld terecht kwam. Zelden heeft een stipje zoveel commotie en zoveel discussie veroorzaakt. Wij zijn er toch zo'n 2,5 jaar zoet mee geweest en wij vinden dat het college erin geslaagd is de discussie goed af te ronden. Voor de korte en middellange termijn is nu een oplossing gevonden en het komende jaar komt het college met een voorstel voor de lange termijn. Ik denk dat de crux van de discussie van vandaag is dat D66 het gewoon niet met het statenstuk eens is en de overige fracties wel. Naar mijn mening moet die fractie straks dan maar tegenstemmen. Wij zijn in ieder geval wel voor het statenstuk.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Ik kom bijna in de verleiding om weer met allerlei cijfers te komen, maar omdat deze statenvergadering dan op een commissievergadering gaat lijken zal ik niet aan die verleiding toegeven. Ik wil het dan ook houden bij de constatering dat het college gelukt is een groot draagvlak onder dit statenstuk te krijgen. Ik ben daar heel blij mee. Ik ben het met de heer Holman eens dat er een hoop commotie was en dat het een behoorlijke klus was om

iedereen weer op hetzelfde pad te krijgen. Ik ben dan ook heel blij dat de VVD nu klip en klaar aangeeft tevreden te zijn met dit statenstuk. Met de commissie is intensief overlegd over welke weg bewandeld gaat worden. De discussie die D66 vandaag opnieuw op tafel legt, strooit zand in de machine. Die discussie gaat over iets wat eigenlijk niet aan de orde is, namelijk de verwarring tussen de behoefte en de taakstelling. Ik maak uit de woorden van de heer Smidt op dat wanneer uit de landelijke discussie en iets hogere taakstelling komt dan.... Het is dus niet zo - ik chargeer nu met opzet - dat wij de Drentse bodem maar mogen exploiteren en uitverkoop mogen houden. De houding van het college is immers nog steeds - en voor die houding bespeur ik in de staten een groot draagvlak - terughoudendheid en zorgvuldigheid. Op iedere verandering kan natuurlijk weer een hele exegetische volgen, maar het doel van de verandering is dat het college de ruimte krijgt om de cijfers te baseren op de realiteit. Daarom is de "beperkte uitbreiding" - en er kan gediscussieerd worden over de vraag of dat 10, 12, 15 of 20 ha moet zijn - vervangen door dat wat "noodzakelijk is voor de continuïteit van de voorziening". Zorgvuldiger kunnen we het niet omschrijven en met deze omschrijving hebben wij voor de toekomst de continuïteit van de zandwinning in Drenthe veiliggesteld. Wij faseren al en wij zijn terughoudend, want als wij een vergunning verstrekken dan is daarin ook het tempo van de winning meegenomen. Een plaats mag niet in een keer leeggehaald worden, die afspraak heeft het college niet alleen met de staten maar ook met het veld gemaakt. Als de zandwinners dat toch doen, moeten zijzelf maar zorgen dat zij iets anders krijgen. Wij zoeken dus naar dat wat nodig is om de continuïteit in Drenthe te waarborgen. Dat er tegelijkertijd op rijksniveau een discussie loopt over de totale taakstelling in ons land, zal ik niet ontkennen, evenmin als het feit dat er een staatssecretaris is die van mening is dat de provincies in relatie tot de rijkswinning meer moeten doen. Maar zolang alle twaalf provincies gezamenlijk nog zeggen dat het Rijk eerst maar eens zijn eigen huiswerk moet maken, voordat de provincies willen gaan spreken over meer zandwinning, houden wij aan ons standpunt vast. Als de discussie op rijksniveau gevolgen voor Drenthe heeft, kom ik wel weer bij de staten terug.

Mijnheer de voorzitter. Het lijkt mij goed te constateren dat er een groot draagvlak is voor het nu voorliggende besluit.

Mevrouw DURAN: Mijnheer de voorzitter. Ik verzoek u de vergadering een paar minuten te schorsen.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 10.12 uur tot 10.16 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

TWEEDE TERMIJN

De heer SMIDT: Mijnheer de voorzitter. De fractie van de VVD wil niet aan uitverkoop doen. Er worden afwegingen gemaakt tussen aan de ene kant het Rijk en aan de andere kant de provincies, waarbij iedere bestuurslaag zijn eigen problemen heeft met de winningen. Ik acht dit college goed in staat om tezamen met de colleges van de gemeenten de positie van Drenthe te verdedigen. Als de uitkomst van de discussie over het Structuurschema oppervlakedelfstoffenwinning is dat Drenthe na weging van alle zaken - en daarbij hoort ook de omgekeerde Ladder van Lansink, dat wil zeggen eerst innoveren in de bouw, dan zoveel mogelijk terugwinnen en hergebruiken en uiteindelijk pas graven - meer moet bijdragen, dan wil de VVD niet voor die taakstelling weglopen.

Mevrouw DURAN: Mijnheer de voorzitter. Ik heb geprobeerd aan te geven dat ik behoefte heb aan duidelijkheid. Kennelijk is die duidelijkheid er wel voor de gedeputeerde. Haar interpretatie is dat alle fracties voor een terughoudend beleid zijn. Mijn voorstel is om in dat terughoudende beleid samen op te trekken naar de staatssecretaris. Wij zien in dit standpunt geen aanleiding om de nota niet te steunen, want natuurlijk is er wel heel veel gebeurd. Feitelijk gaat het verschil van mening over een zeer klein detail en daar wil ik nu verder geen woorden meer aan vuilmaken.

De heer HOLMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik begrijp het nu niet helemaal meer. Toen ik mevrouw Duran in eerste termijn hoorde spreken, kreeg ik toch echt het idee dat D66 hartstikke tegen was, het voorstel niet zag zitten en het helemaal niet met de andere fracties eens was. Maar nu draait mevrouw Duran 180° bij en steunt zij het voorstel.

Mevrouw DURAN: De heer Holman geeft nu een verkeerde interpretatie van mijn woorden. Ik heb

gezegd dat wij van het begin af aan de insteek van de gedeputeerde heel erg gesteund hebben. Ik heb ook geconstateerd dat er sprake is geweest van een bepaalde opschuiving. De gedeputeerde zegt nu dat het haar inschatting is dat alle fracties dat terughoudende beleid willen. Omdat ik van de andere fracties heb gehoord dat dat zo is, conformeer ik mij aan die inschatting van de gedeputeerde. Het is ook een heel proces. Wij zijn nog niet klaar en er komen nog momenten genoeg dat er nieuwe beslissingen moeten worden genomen en wij onze visie neer kunnen zetten. Ik denk daarom dat er ook in de toekomst nog wel over gediscussieerd zal worden.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Ik heb mevrouw Edelenbosch en haar mensen gecompimenteerd met de aanpak van het geheel en wellicht heeft dat een zodanige ontroering teweeggebracht dat mijn vraag over de marktwerking daardoor is ondergesneeuwd.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Ik moet nu even slikken, want ik ben ook maar een mens.

De vraag was heel duidelijk. Gelet op alle discussies kan ik gewoon klip en klaar meedelen dat het niet de markt is die bepaalt waar de winlocatie komt.

Als er in de toekomst met betrekking tot een locatie een nader onderzoek moet plaatsvinden en er moeten stappen in de besluitvorming worden genomen dan komen de staten weer in beeld, want dan zal er ook op het gebied van de ruimtelijke ordening iets geregeld moeten worden. Het lijkt mij goed dat wij nu weer met het bedrijfsleven gaan bekijken wat er verder moet gebeuren.

Mijnheer de voorzitter. Ik dank de staten voor de steun voor dit voorstel.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

2. Het voorstel van gedeputeerde staten van 21 augustus 2000, kenmerk 27/6.3/2000007051, Jaarstukken 1999

(statenstuk 790)

met de op dit punt betrekking hebbende verslagen van de Statencommissies Milieu, Water en Groen, Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit, Cultuur en

Welzijn en Bestuur, Financiën en Economie van
11 en 13 september 2000.

De heer DIJKSTRA: Mijnheer de voorzitter. Gelet op de uitgebreide agenda die wij vandaag te behandelen hebben, stel ik voor de bespreking van dit agendapunt kort te houden, temeer daar in de commissievergaderingen het meeste al is gezegd. Wij willen nogmaals een compliment maken aan het ambtelijk apparaat voor de overzichtelijke stukken en boekwerken. Jaarstukken lenen zich nu eenmaal niet zo gemakkelijk voor een breed toegankelijke presentatie, maar in ieder geval is de poging daartoe geslaagd.

Het is verheugend dat wederom een overschot op de jaarrekening kan worden ingeboekt. Ten aanzien van de bestemming van het resultaat hebben wij reeds aangegeven ons in het voorstel van het college te kunnen vinden. Er kan van een evenwichtige besteding worden gesproken. Wij gaan ermee akkoord vooralsnog *f* 1 miljoen toe te voegen aan de algemene reserve, dit in afwachting van de gedachtewisseling in de eerstkomende commissievergadering over de besteding. Onze ideeën met betrekking tot een zinvolle aanwending heeft het college reeds vernomen. Wij wachten met belangstelling de verdere discussie af.

Ten aanzien van de samenstelling van het gepresenteerde overschot wil mijn fractie toch nog een kritische noot plaatsen. Naar onze opvatting is het niet gezond dat nutsbedrijven, ik herhaal nutsbedrijven, dergelijk grote dividenduitkeringen doen van door gebruikers opgebrachte winsten, nota bene *f* 3,4 miljoen voor 2% van de aandelen. Het is niet voor niets dat de toezichthoudende autoriteiten met de regelmaat van de klok correctief moeten optreden.

Mijnheer de voorzitter. Het zal duidelijk zijn dat wij ten aanzien van het beleid met betrekking tot de aandelen Essent zeer kritisch zijn. Mijn fractie wacht het door GS toegezegde stuk af en zij zal zich daarna grondig op haar positie beraden. Het is mooi dat wij van de opbrengst een mooie zonwering kunnen betalen, maar bij Essent en Nuon cum suis hebben ze die allang, al was het alleen maar om te voorkomen dat de kilo's boter op hun hoofd smelten, en die van de voetbalvereniging Vitesse erbij.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Het dringt een beetje laat tot mij door, maar ik wil de heer Dijkstra toch nog graag een vraag stellen

over de besteding van dat geld. Hij zegt dat zijn fractie zich grondig wil beraden over de besteding van dat geld, maar wil hij het dan wel - en dat zal dan bij wijze van uitzondering zijn - gebruiken voor de zonwering? Ik vind dat heel vreemd. Ik kan de logica niet ontdekken in waarom het ene wel kan en het andere niet.

De heer DIJKSTRA: Ik heb gezegd dat het op zichzelf heel prettig is dat wij met het geld dat wij als dividenduitkering krijgen de zonwering kunnen betalen. Het geld is er nu eenmaal. Maar daarom kunnen wij op een gegeven moment wel een kritische noot plaatsen bij dergelijk grote dividenduitkeringen.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. De fractie van de VVD heeft bij de behandeling van dit statenstuk in de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie waarderende woorden gesproken in de richting van college en ambtelijk apparaat voor de verzorgde jaarstukken en het gevoerde financiële beleid. Die waardering willen wij nu graag herhalen. Inhoudelijk heeft mijn fractie in de commissie een drietal kritische opmerkingen gemaakt op het accountantsrapport en op de reactie van het college daarop. De eerste opmerking betrof de lauwe en in feite onvoldoende reactie van het college op de uitkomsten van de evaluatie van de reorganisatie. De accountants constateren een duidelijke discrepantie tussen de beleving van enerzijds het management en anderzijds de medewerkers. Met de VVD hebben ook andere fracties gewezen op het belang van het zorgvuldig met dergelijke zaken omgaan. Onze fractie heeft dan ook met instemming kennisgenomen van het voornemen van het college om aan dit punt meer aandacht te geven en voorlopig te stoppen met het in gang zetten van nieuwe trajecten op dit terrein.

De opmerkingen over planning en control en het punt met betrekking tot de balans en het moeilijk te verklaren verschil tussen het begrote tekort aan financieringsmiddelen en het achteraf geconstateerde sterke overschot zijn wat ons betreft in de commissievergadering voldoende aan de orde geweest.

Mijnheer de voorzitter. Ik hoor nog graag van het college welke maatregelen worden genomen om tegemoet te komen aan de constatering van de accountant dat niet altijd tot nader onderzoek wordt overgegaan wanneer subsidieontvangers accountantsverklaringen overleggen

die wel ofwel onvoldoende zijn of waarin kritische opmerkingen worden gemaakt.

Voor het overige gaat mijn fractie akkoord met dit statenstuk. Voorzover de financiële paragraaf nog discussie oplevert, komen wij daarover te zijner tijd wel te spreken.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN: Mijnheer de voorzitter. Bekijken we de jaarrekening 1999 dan is er vanuit financieel oogpunt bezien reden tot tevredenheid. De rekening sluit met een positief resultaat van ruim f 5 miljoen en er lijkt dus ruimte te zijn voor extra uitgaven. Volgens persberichten is er over het lopende jaar f 9 miljoen over. De miljoenen vliegen ons om de oren en wij zouden kunnen denken dat er in Drenthe niets meer te wensen over is en alles op rolletjes loopt. Een punt van onzekerheid blijft de motorrijtuigenbelasting (MRB). Het Rijk heeft het plan deze belasting af te schaffen en dat zal de nodige consequenties hebben voor de provinciale inkomsten.

Het extra resultaat over 1999 mag wat ons betreft besteed worden aan de zonwering voor het provinciehuis, aan extra afschrijving om structurele ruimte te creëren en aan toevoeging aan de algemene reserve. Over het Plattelandsontwikkelingsplan kunnen wij ons nu niet uitlaten, daar het ons niet bekend is wat dat plan inhoudt.

Van de miljoenen die het komende begrotingsjaar meer te besteden zijn, komen er enkele, namelijk twee, in de vandaag te behandelen agendapunten 11 tot en met 18 aan de orde. De finale besluitvorming over deze statenstukken vindt plaats in het kader van de begrotingsbehandeling en de Najaarsnota 2000, zodat wij op het punt van de financiële dekking op dit moment een voorbehoud maken. Over de renovatie van het voorplein van het provinciehuis zal de heer De Haas bij de behandeling van het volgende agendapunt nog iets zeggen.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Bij de complimenten voor de stukken sluit ik mij gaarne aan. Met betrekking tot de bespreking van de jaarstukken 1999 wil ik nu een paar krenten uit de pap halen.

In november 1999 is weer gestart met het reguliere overleg met de waterschappen. Ik zou op de agenda van dat overleg in ieder geval het tarievenstelsel een vast punt van bespreking willen maken. Verder moet besproken worden dat de strop van f 25 miljoen die het Zuive-

ringsschap heeft achtergelaten niet wordt doorberekend aan de eigenaren van grond, respectievelijk gebouwen. Een ander punt ter bespreking zou kunnen zijn meer samenwerking tussen de waterschappen om zodoende tot een betere kostenbeheersing te komen. En wellicht is het ook zinnig dat op de agenda komt te staan: prognoses voor de middellange termijn, zodat onverwachte schokeffecten met betrekking tot de tarieven in het vervolg uitblijven. De door het kabinet beloofde vooruitgang van 5,25% voor iedere burger wordt immers tenietgedaan door een verhoging met 10% van de ziektekostenverzekering en andere verhogingen. Elk beloofd voordeel is daarmee weer weggewerkt.

De heer HARLEMAN: Op zich vind ik het interessant met de waterschappen te spreken, maar behoren zaken als het vaststellen van tarieven wel tot de bevoegdheden van de provincie?

De heer VAN DER SCHOOT: In de jaarstukken is sprake van regulier overleg met de waterschappen en ik neem dan ook aan dat namens de provincie een aantal mensen aan dat banket aanzit en ik doe die heren en dames het voorstel de door mij genoemde punten aan de orde te stellen.

Op pagina 39 van het Jaarverslag 1999 staat iets over het uitbesteden van werk aan ingenieursbureaus. Wij krijgen graag eens schriftelijk inzage in welke mate werk wordt uitbesteed en in de verhouding tussen eigen werk en uitbesteed werk.

Voor de besteding van het overschot heeft de heer Schaap al een alternatief aangedragen en dat wil ik ook doen. Wij kunnen ons voorstellen dat er een noodfonds komt voor verpleeghuizen en de wachtlijstenproblematiek en dat er volop hulp wordt verleend aan onze Molukse vrienden. GroenLinks heeft voor dat laatste een oproep in de krant geplaatst, dus dit voorstel van mij zal zeker de steun van die fractie krijgen.

Een zonwering acht ik uit Arbo-oogpunt noodzakelijk, maar ik wil wel eerst wat meer offertes zien voor ik instem met de uitgave van f 0,5 miljoen hiervoor.

Mijnheer de voorzitter. Dit waren wat voorbehouden van mijn fractie bij de jaarstukken 1999.

De heer WEGGEMANS: Mijnheer de voorzitter. Ik dank de staten voor de complimenten aan het apparaat voor de geleverde stukken. De heer Dijkstra zegt zelf al dat het lastig is de rekening toegankelijk te maken. Toch zijn er wel pogingen in die richting gedaan en ik ben blij dat wij daar deels toch in zijn geslaagd. Als in november de begroting is vastgesteld, zal een boekwerkje voor het publiek worden gemaakt. Het wordt geen huis-aan-huiskrant, zoals in de nabuurprovincie is gemaakt. Het college wacht met interesse de voorstellen af, die op 18 oktober met betrekking tot de besteding van het bedrag van f 1 miljoen worden gedaan. Het geld van Essent wordt natuurlijk in dank aanvaard, maar aan de andere kant zijn wij wel gehouden te discussiëren over wat wij verder met onze aandelen moeten. Het college laat hiernaar een studie verrichten. Als het rapport van die studie klaar is, zal met de vier statenleden die namens de staten de aandeelhoudersvergaderingen bezoeken, hierover gesproken worden. Uiteindelijk zullen de staten besluiten over hoe verder met de aandelen Essent moet worden omgegaan. Het tijdspad om tot die beslissing te komen, kan ik nu nog niet precies aangeven, maar het is allemaal zeer aanstaande. Ik heb niet de indruk dat het college lauw heeft gereageerd op de opmerking van de accountant over de evaluatie van de reorganisatie. Wij hebben wel getracht zorgvuldig te reageren, want wij moeten wel een draagvlak voor de veranderingen houden. De accountant heeft een opmerking gemaakt over het niet aan bepaalde eisen voldoen van accountantsverklaringen van subsidieontvangende instellingen. Hieraan wordt wel degelijk aandacht besteed binnen het provinciehuis. Zo is in de Contourennota herijking welzijnsbeleid daarover ook al iets opgemerkt. Mevrouw Nieuwenhuizen heeft een aantal voorbehouden van haar fractie opgesomd en daarbij maakte zij ook de opmerking dat er met miljoenen wordt gestrooid. Zo is het natuurlijk niet. Er wordt alleen besteed wat ook werkelijk te besteden valt. Het gaat dan wel om zo'n miljoen gulden, maar wij hebben echt het gevoel zeer zorgvuldig te zijn geweest bij het maken van voorstellen voor de besteding daarvan. Gezien het draagvlak dat wij hiervoor vandaag constateren, denk ik ook wel dat dit lukt. In de begrotingsstukken staan nog veel meer goede voorstellen. En dat er dan zo nu en dan wat geld

overblijft is mooi. Wij begroten wel zorgvuldig, maar soms is er een meevaller. De heer Van der Schoot is stellig kandidaat voor het waterschapsbestuur aangezien hij zo goed op de hoogte is van de agenda voor het overleg van het provinciaal bestuur met de waterschappen. Ik neem aan dat gedeputeerde Swierstra alle opmerkingen van de heer Van der Schoot goed heeft genoteerd. In reactie op de opmerking over de kosten van het inschakelen van ingenieursbureaus wijs ik de heer Van der Schoot erop dat, net als bij de provincie, de kosten van die bureaus ook voor 80% bestaan uit salariskosten. De heer Van der Schoot heeft wel gelijk als hij vraagt om meer inzicht daarin. Wij hebben op dit punt nog niet veel actie ondernomen, maar ik zeg toe dat alles in het werk zal worden gesteld om dit inzicht handen en voeten te geven.

TWEEDE TERMIJN

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Ik wil nog even reageren op een vraag van de heer Van der Schoot. De strekking van zijn vraag om steun aan de Molukken ondersteunen wij en in de begrotingsvergadering zullen wij op dat punt met voorstellen komen.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

3. Het voorstel van gedeputeerde staten van 9 augustus 2000, kenmerk 29/6.8/2000007778, Renovatie voorterrein provinciehuis.

(statenstuk 786)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 13 september 2000.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Mijn fractie zou graag hebben gezien dat het dossier van de renovatie van het voorterrein, de vervanging van de zonwering en het stuk over het Meerjarenonderhoudsplan integraal kon worden behandeld en beoordeeld. Het zou een bijdrage hebben geleverd aan het beheersbaar en overzichtelijk maken van de onderhouds- en vervangingsuitgaven.

Nu hebben wij zelf geprobeerd een integrale afweging te maken en onze pogingen hebben het volgende opgeleverd.

Onze aarzeling met betrekking tot de procedure, onze twijfels over de vraag of het voorterrein nu wel of niet gerenoveerd zou moeten worden en vooral ook de vraag hoe in de cumulatie van uitgaven in dit huis hiermee moeten worden omgegaan, hebben ons doen besluiten het voorstel niet te steunen. Wij blijven aarzelingen houden bij de noodzaak van deze renovatie en bovendien zijn wij van mening dat, als dan toch tot renovatie wordt besloten, de financiering kan komen uit eenerschikking van middelen.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Voor ons ligt een onderbouwde begroting voor de renovatie van het voorterrein van ons provinciehuis. De fractie van de OPD is van mening dat het huidige plan toch wel luxe is. Wij hebben de overtuiging dat binnen een budget van f 350.000,-- tot f 400.000,-- een iets sober-der plan ook tot goede resultaten leidt. Ons eindoordeel zullen wij dan ook pas bekendmaken na het antwoord van de gedeputeerde.

Mijnheer de voorzitter. Wanneer de staten zoveel geld in feite aan zichzelf uitgeven, moeten zij ook iets terugdoen voor de burger, temeer omdat statenbreed steeds wordt gezegd dat het bestuur dichter bij de burger moet worden gebracht.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. Ik maak bezwaar tegen dit soort van flauwekulopmerkingen. Het gaat gewoon om de noodzakelijke renovatie van een gebouw waarin niet alleen wij maar dagelijks honderden ambtenaren werken. In dat licht is het absolute flauwekul de relatie burger-politiek te leggen. Men is voor of tegen dit statenstuk en elke fractie heeft het volste recht om tegen zijn, maar zij moet daar niet dit soort argumenten bij halen.

De heer DE HAAS: Als de heer Nijenbrinks de moed op kan brengen nog even naar mij te luisteren dan zal hem duidelijk worden wat ik met deze inleidende woorden bedoelde.

De OPD heeft een voorstel, een voorstel dat gestoeld is op het historische verleden van Drenthe. Ik wil dat voorstel nader toelichten. In de achttiende en negentiende eeuw kwamen in de venen van Drenthe aan het begin van elk nieuw seizoen de veenarbeiders bij elkaar om de tarieven te bespreken voor het vervenen. Mannen met een rode zakdoek aan de stok liepen dan

door de venen heen en er werd opgeroepen om naar een verzamelplek te komen. Daar werd een oude haverkist op de kop gezet en de sprekers klommen op de kist om de problemen en de voorwaarden waaronder zij het desbetreffende jaar zouden gaan werken te bespreken. Eigenlijk zou op het voorterrein van het provinciehuis ook zo'n praatplek, zo'n verzamelplaats moeten komen, zo'n plek waarop iedereen zijn problemen met of grieven over de politiek zou kunnen bespreken. Het zou een soort van speakers corner, een praatplek voor iedereen, moeten worden. Statenleden die binnen dit gebouw buiten de orde worden verklaard, moeten daar in alle vrijheid kunnen spreken.

Aan de hand van de eigen geschiedenis is het goed een moderne kunstenaar opdracht te geven om, geënt op die oude haverkist, een spreekgestoelte te maken. Iedereen die op dat spreekgestoelte klimt, moet in alle vrijheid kunnen spreken. Wij gaan ervan uit dat de politiek op deze praatplek naar de burgers luistert.

Mijnheer de voorzitter. Ik wil daarom graag de volgende motie indienen:

Motie A

Provinciale staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 4 oktober 2000, ter behandeling van statenstuk 786;

overwegende:

- *dat een sobere inrichting van het voorterrein functioneel kan worden opgewaardeerd door het professioneel inrichten van een "praatplek";*
- *dat de kosten binnen het bestaande budget vrijgemaakt moeten worden;*
- *dat het kunstwerk functioneel moet zijn en uitnodigend voor de Drentse burger;*

besluiten:

het college op te dragen door middel van bijvoorbeeld een prijsvraag een Drentse kunstenaar te zoeken om een dergelijk kunstwerk te ontwerpen en vervolgens voor plaatsing zorg te dragen;

en gaan over tot de orde van de dag.

Mijnheer de voorzitter. Inmiddels is een voorbeeld van zo'n praatplek in scène gezet. Tussen de middag of anders bij het verlaten van het gebouw aan het einde van de vergadering kunnen de

statenleden aan de hand daarvan misschien wat inspiratie opdoen.

De heer HARLEMAN: Mijnheer de voorzitter. Mag ik mijn vriend De Haas vragen of...

De VOORZITTER: De heer Harleman moet daar even mee wachten, want de motie maakt nog geen deel van de beraadslaging uit.

Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

De heer HARLEMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik begrijp dat het de bedoeling van de heer De Haas is dat wij voornamelijk op het voorplein gaan vergaderen. Dient hij straks ook een motie in om ook de zonwering naar het voorterrein te verplaatsen?

De heer DE HAAS: Zo'n voorstel heeft, zo blijkt maar weer, verschillende kanten. Een van de voordelen van het buiten vergaderen is dat de warmte daar geen energie kost. De zon gaat daar voor niks op en onder en buiten hebben we dan ook geen zonwering nodig.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. Betekent dit dat de heer De Haas in het vervolg de nieuwe speakers corner op het voorterrein gaat gebruiken om zijn verhaal af te steken? Als dát zo is, steunen wij de motie.

De heer DE HAAS: Hieruit blijkt maar weer hoe belangrijk het is dat wij hierover met elkaar discussiëren. Ik zal het helemaal niet vervelend vinden om wanneer dat spreekgestoelte eenmaal op het voorterrein staat, dat te openen en bij die gelegenheid zal ik met veel genoegen het woord voeren. Als de heer Schaap dan naar mij wil luisteren, is hij bij dezen uitgenodigd en ik zal dan ook luisteren naar wat hij vanaf die plaats te vertellen heeft. Ik reken dan ook op veel steun voor deze motie.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Het plan voor de renovatie van het voorterrein van het provinciehuis moet naar ons oordeel meer alternatieve offertes hebben opgeleverd. Als dat niet het geval is dan willen wij in ieder geval dat een fasering in de werkzaamheden wordt aangebracht om op die manier de hoge last van f 700.000,-- te

eliminieren.

En voordat de heer Nijenbrinks mij weer afbrandt, wijs ik in dit verband nogmaals op de laatste zin in het Bestuursprogramma: "Lastenverzwaring voor de burger moet zoveel mogelijk worden voorkomen."

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. Al met al krijgen we toch een levendig voorplein en dat past ook bij een provincie-van-de-toekomst.

Het valt niet mee iets origineels te bedenken, want de sprekershoek waarop de heer De Haas duidt, is er al. Elke vrijdagmorgen is Radio Drenthe hier aanwezig en nodigt eenieder uit deel te nemen aan een debat. Dat gebeurt nu dan wel binnen, maar dat kan natuurlijk ook buiten. Het Groller Holt heeft de architect van het provinciehuis bij het ontwerpen ervan geïnspireerd, de statenzaal is daar namelijk een nabootsing van. Wij zitten dus al in een vertrouwde omgeving. Maar wij leven nu in de 21e eeuw en wij hebben een goed voorplein nodig. Zo'n plein heeft een prijs en die prijs is door de architect berekend.

Ik hoop dat de vertraging die de behandeling van dit statenstuk heeft ondergaan er niet toe bijdraagt dat we straks niet binnen de raming uitkomen, want dat zou rampzalig zijn. Wij moeten dan namelijk een reeds versoberd plan nog verder versoberen. Het plan is op z'n Drents sober, degelijk, betrouwbaar en uitvoerbaar. Als het plan is uitgevoerd, is de veiligheid van eenieder die het provinciehuis wil bezoeken gewaarborgd. Het zou voor de provincie een ontorsbare last zijn wanneer een bezoeker vanwege de oneffenheden in het plein een been brak. Mijnheer de voorzitter. Ik ben blij met de instemming van de staten.

De heer VAN DER SCHOOT: Ik wist niet dat het statenlidmaatschap zo levensgevaarlijk was.

De VOORZITTER: Eigenlijk moet nu eerst over de motie worden gestemd, maar omdat die nog niet is vermenigvuldigd en rondgedeeld, schors ik de verdere behandeling van dit statenstuk.

4. Het voorstel van gedeputeerde staten van 9 augustus 2000, kenmerk 29/6.7/2000007776, Vervanging zonwering provinciehuis

(statenstuk 787)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag

van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 13 september 2000.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Ik erken dat er aan dit voorstel verschillende Arbeidsomstandigheden(Arbo)-wetkanten zitten. Toch had ik ook hiervoor graag meer offertes gezien. Waarom is er geen aanbesteding geweest? Ik vind het geheel nogal prijzig. Mijnheer de voorzitter. Ik zal mijn definitieve standpunt over dit statenstuk bepalen na het antwoord van het college.

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. Het gaat in dit statenstuk om een offerte op basis van een ontwerp van de dienst. De dienst kan pas tot aanbesteding overgaan als de staten het besluit hebben genomen een krediet beschikbaar te stellen. Ik hoop dat er dan een scherpe aanbesteding plaatsvindt.

TWEEDE TERMIJN

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Op grond van dit antwoord ben ik op dit moment tegen het statenstuk.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

De VOORZITTER: De fractie van de Ouderenpartij zal aantekening worden verleend dat zij geacht wenst te worden tegen te hebben gestemd.

5. Het voorstel van gedeputeerde staten van 21 augustus 2000, kenmerk 29/6.22/2000007808, Meerjarenuitvoeringsprogramma verkeer en vervoer 2001-2004

(statenstuk 789)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit van 11 september 2000.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. GroenLinks heeft in de commissie gevraagd dit stuk de B-status te geven, omdat de staten gevraagd worden een besluit te nemen over de in het stuk opgenomen beleidsuitgangspunten. Maar

hoe kunnen de staten instemmen met beleidsuitgangspunten die nog niet door Den Haag zijn vastgesteld? Ik ontken helemaal niet dat er continuïteit zit in het uitvoeringsprogramma, maar, zo wordt in het stuk vermeld, er wordt ook rekening gehouden met actuele ontwikkelingen. Ik doel in dit verband op het nieuwe beleid dat in het Nationaal verkeers- en vervoersplan (NVVP) zal worden verwoord.

In het uitvoeringsprogramma staat: "Terugdringing van de groei van de automobiliteit ruimt plaats voor de erkenning dat mobiliteit hoort bij de sociaal-culturele ontwikkeling van de mens;..." en: "Onze nieuwe inzet zal daarom vooral bestaan uit het beheerst faciliteren van de mobiliteit en de negatieve invloeden te beperken en te compenseren." Over dat compenseren wordt overigens nooit meer gesproken. Maar al met al is er naar mijn mening sprake van een duidelijke beleidswijziging en ik ben van mening dat hierover eerst gesproken moet worden voor het in een meerjarenuitvoeringsprogramma (MUP) wordt vastgesteld. In het huidige plan is terugdringing van de groei van de automobiliteit nog steeds een zeer belangrijke doelstelling. De vraag of het bevorderen van het openbaar vervoer niet meer nodig is om de groeiende automobiliteit te beperken, is hier ook nog niet besproken. Maar in het NVVP zal hierover waarschijnlijk ook wel iets komen te staan. In de commissie was de heer Swierstra hierover wel duidelijk. Hij zei dat de rol van de overheid zich toe lijkt te spitsen op de bereikbaarheid van het stedelijk gebied en op de grotere vervoersstromen. Met die ontwikkeling is GroenLinks het absoluut niet eens. Het hele NVVP moet de procedure van de planologische kernbeslissing (PKB) nog doorlopen en nadat het is vastgesteld, zal het in een provinciaal plan vertaald worden en dan is het zeker al half 2003. Daarop vooruitlopen vinden wij niet juist. Naar onze mening moeten daarom de mogelijke beleidswijzigingen eerst in de staten besproken worden.

Het lijkt erop - ik leg de nadruk op het woordje lijkt - dat het terugdringen van de automobiliteit in Drenthe wel lukt. Uit de rapporten van de provincie blijkt immers dat er geen sprake meer is van stijging van het autoverkeer, maar integendeel, van een daling. Dat betekent op zijn minst dat het probleem op Drentse schaal anders is en dat het dus ook anders aangepakt moet worden dan landelijk. Daarom is vooruitlopen op een landelijke ontwikkeling niet verstandig. Mijnheer de voorzitter. Ik hoop duidelijk te hebben

gemaakt wat ons probleem is. Ik wacht het antwoord van het college af. Ik verzoek de andere fracties ook na te denken over de vraag of het wel correct is op deze manier besluitvorming te plegen.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Ik wil het compliment dat ik in de commissie heb gemaakt voor het degelijk stuk werk dat voorligt, in deze statenvergadering herhalen. Ik wil de enige kanttekening die ik in de commissie heb geplaatst ook herhalen. Verkeers-educatie zonder onderzoek naar gedragsaspecten in het verkeer lijkt ons niet zinvol. Het wordt dan een richtingaanwijzer zonder plaatsnaamaanduiding en daar hebben wij niets aan.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik heb ook in de commissie al goede nota genomen van de opmerkingen van de heer Van der Schoot en ik kan hem verzekeren dat wij zoveel mogelijk ook met de door hem genoemde aspecten rekening zullen houden. Het zal hem duidelijk zijn dat die vooral in het kader van het Regionaal Orgaan Verkeersveiligheid (ROV) hun beslag moeten krijgen.

De heer Langenkamp heeft gelijk met zijn opmerking dat het NVVP nog geen vigerend beleid is. Dat plan wordt in het kader van een PKB vastgesteld en naar verwachting zal het kabinet in de komende weken een besluit nemen over het eerste concept. Maar zo'n beleidsvoornemen komt natuurlijk niet uit de lucht vallen en is niet iets waarop jaren wordt gewacht om plotseling het beleid te gaan veranderen. Het is een voortdurend proces waarin argumenten en politieke opvattingen worden gewisseld, niet alleen tussen politieke partijen maar ook met de samenleving. De versie van het NVVP die binnenkort in het kabinet wordt besproken, is totstandgekomen na een zeer uitvoerig proces met betrokkenheid van buitengewoon veel wetenschappelijke onderzoeksinstellingen en na een debat met alle relevante maatschappelijke partners. Wij kunnen er niet omheen dat bij de overgrote meerderheid van de partners het besef is ontstaan dat het beleid dat in het Structuurschema verkeer en vervoer is ingezet in veel opzichten nog wel het doel is, maar dat de middelen om dat doel te bereiken niet effectief en dat bepaalde doelstellingen onhaalbaar zijn. De groei van de automobiliteit en de weerbarstigheid daarvan is een van de heel belangrijke noties daarbij. We

zien overal op de wereld en dus ook in Nederland dat ons ideaal om die groei aanmerkelijk terug te dringen absoluut onhaalbaar is. Dan kunnen wij wel horende doof en ziende blind zeggen dat wij een beleid hebben vastgesteld en dat wij ons niets aantrekken van wat er in de wereld gebeurt en dat wij dan in 2003 wel zien of het beleid is veranderd en dat wij dan alsnog ons beleid zullen aanpassen, maar dat zou buitengewoon onverstandig zijn. Alle wegbeheerders en alle overheidslagen houden geleidelijk aan rekening met de nieuwste inzichten. Ook het rijksbeleid werkt op die manier, want in het MIT en in de begroting van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat staan opmerkingen waarvan gezegd kan worden dat ze vooruitlopen op het definitief vaststellen van het NVVP.

Dat zo zijnde is het wel aan de staten van Drenthe om zich nu uit te spreken. De staten moeten laten weten of zij zich al dan niet kunnen vinden in het opschuiven van die lijn. De Tweede Kamer doet hetzelfde bij de behandeling van de begroting van het ministerie.

De heer Langenkamp heeft een daling gesignaleerd van het autoverkeer in Drenthe en hij zal zich herinneren dat ik wat verbaasd en hulpeloos keek toen hij in de commissie die mededeling deed. Ik ging ervan uit dat de heer Langenkamp zijn cijfers uit rapporten van de provincie haalde en dat wat hij zei dus waar was, maar ik had het gevoel dat het beeld niet klopte. Ik heb het allemaal nog eens nagegaan en het beeld klopt inderdaad niet. In het rapport Verkeerswaarnemingen zijn enkele conclusies getrokken, c.q. weggelaten die niet hadden mogen worden getrokken dan wel niet hadden mogen worden weggelaten. Het is dus niet zo dat de cijfers als zodanig onjuist zijn, maar wel de suggestie die de heer Langenkamp op grond van die cijfers wekt. De door hem gesignaleerde daling is op grond van de vermelde tellingen wel correct, maar die tellingen zijn alleen op werkdagen gehouden. Als over alle dagen wordt gerekend, is er een stijging met 1,7% van het totale aantal autokilometers op de provinciale wegen. De verklaring voor de vermeende daling is het grote aantal wegwerkzaamheden van de afgelopen tijd. Als het gaat om alle wegen in Drenthe dan is de stijging zelfs 3,5%. Dan kan wel gezegd worden dat het provinciale beleid werkt, maar een belangrijk deel van dat beleid is het verplaatsen van het verkeer dat niet gewenst is op de kleinere wegen naar de grote rijkswegen. Die verplaatsing is gunstig voor de verkeersveiligheid

en zij bevordert de bundeling van het openbaar vervoer. Het is dus onjuist te suggereren dat in Drenthe een ontwikkeling gaande is die haaks staat op de landelijke en Europese trends en wat mij betreft is er dan ook geen enkele aanleiding om de voorzichtige bijbuiging van het beleid zoals die zich aftekent in het concept-NVVP niet ter harte te nemen. Dat betekent niet dat wij onze inzet voor het openbaar vervoer en voor Duurzaam Veilig verminderen, nee, zeker niet, maar daarover praten wij afzonderlijk bij de sectorale onderdelen en onlangs nog is in de commissie uitvoerig gesproken over de gesignaleerde noodzaak om de komende jaren zeer fors in de sector verkeer en vervoer te investeren.

TWEEDE TERMIJN

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Ik dank de heer Swierstra voor zijn antwoord. Ik ben blij dat hij nu niet, zoals in de commissie het geval was, wat hulpzoekend om zich heen keek, maar geïnformeerd heeft naar de cijfers.

De cijfers die ik noemde hadden inderdaad betrekking op de werkdagen. Wordt het weekendverkeer erbij geteld dan is er sprake van een stijging, maar die stijging is altijd nog 50% lager dan in het jaar daarvoor. Er is dus wel degelijk sprake van een dalende lijn. Het was eerst bijna 4%, toen ruim 3%, toen 2,5% en nu is het 1,7%, maar het is dus een dalende tendens. Omdat op de gebruikelijke manier is geteld, ga ik ervan uit dat de cijfers representatief zijn voor de hele provincie. De gedeputeerde zal nu toch geen afstand nemen van de manier waarop geregistreerd wordt?

In Drenthe is de afgelopen jaren ook op de rijkswegen een afname van het verkeer geconstateerd. De tendens in Drenthe is dus wel degelijk dat de groei van het autoverkeer afneemt. Mijnheer de voorzitter. Ik had deze kwestie graag in de commissie willen bespreken, maar ik ben blij dat de gedeputeerde alsnog met deze cijfers is gekomen.

Mijnheer de voorzitter. Ik kom nu op het meer principiële punt. Wij willen eerlijk gezegd geen beleid accorderen waarvan wij de inhoud niet kennen. De gedeputeerde geeft ons daarin wel gelijk, maar hij meent dat werkendeweg andere inzichten kunnen ontstaan. Ook dat is waar. In de commissie is mij tegengeworpen dat het bij dit statenstuk alleen maar gaat om vaststelling van bestaand beleid en is mij gevraagd hoe wij

tegen beleid kunnen zijn waartoe op democratische wijze is besloten. Wij zijn ook niet tegen dit beleid, ook al hebben wij daar in het verleden tegengestemd. Het probleem is dat in het MUP wel degelijk nieuwe uitgangspunten zijn geformuleerd. Daar moet over gediscussieerd kunnen worden.

De heer FABER: Mijnheer de voorzitter. Kan de heer Langenkamp aangeven welke uitgangspunten dan nieuw zijn?

De heer LANGENKAMP: Ik heb in de commissie ook al geprobeerd die duidelijk te maken. Zo staat erin dat het meerjarencontract met ARRIVA, dat van 2001 tot 2004 loopt, in 2001 wordt vastgesteld, terwijl de Tweede Kamer heeft beslist dat het budgetrecht bij haar blijft. Het maken van meerjarenafspraken met een openbaarvervoermaatschappij is vreselijk moeilijk en ik wens de gedeputeerde daar alle sterkte bij, maar ik heb de indruk dat dit vast niet voor 2001 al gebeurt. Maar dan hoort het ook niet in het MUP te staan.

Het bevorderen van het openbaar vervoer vinden wij ontzaglijk belangrijk en in het MUP staat gewoon dat dit niet meer hoeft, omdat het openbaar vervoer een zeer geringe bijdrage zal leveren aan de totale verkeersafwikkeling. Die conclusie is dan wel juist, maar wij hebben er altijd naar gestreefd - en het is in vrijwel elk verkiezingsprogramma terug te vinden - het openbaar vervoer in Drenthe te bevorderen en daarbij hebben wij altijd en eeuwig aandacht gevraagd voor de problematiek op het platteland. In dit stuk staat dat de aandacht alleen zal worden gericht op grotere verkeersstromen - de verbinding Emmen/Groningen dus - en op de kernen. Ons principiële punt is dat wanneer wij nu met dit MUP akkoord gaan, wij later nooit meer kunnen zeggen dat de ontwikkeling van het openbaar vervoer op het platteland moet worden verbeterd. Wij zijn van plan daar voorstellen voor te ontwikkelen en daarom kunnen wij nu niet met deze opmerkingen uit het MUP akkoord gaan.

De heer FABER: In punt b. van deel I van het besluit is sprake van "beleidsuitgangspunten". In mijn beleving gaat het dan om iets waarnaar wij toe moeten werken. Wij besluiten nu dus niet dat het zo gaat gebeuren, maar het is een uitgangspunt. Ik denk dat de heer Langenkamp nu te zwaar inzet.

De heer LANGENKAMP: In het MUP wordt gezegd dat het openbaar vervoer een veel geringere rol gaat spelen. Dat wil het CDA toch ook niet?

De heer TUPARIA: En de PvdA wil dat al helemaal niet. In de commissie heb ik heel nadrukkelijk onze grote zorgen uitgesproken over het openbaar vervoer op het platteland. Wij zien in het openbaar vervoer een instrument om de automobiliteit voor een deel terug te dringen.

De gedeputeerde is in de commissie ook op dit punt ingegaan.
De heer Langenkamp zegt nu dat zijn fractie met voorstellen zal komen, maar hij kan er vergif op innemen dat wij dat ook doen.

De heer LANGENKAMP: Ik ken de instelling van de heer Tuparia en het verbaast mij dan ook dat de fractie van de PvdA zonder hierover in de staten ook maar een enkele opmerking te maken met dit stuk instemt.

De heer TUPARIA: Die opmerking vind ik nou flauwekul.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Ik heb natuurlijk alle respect voor wat de heer Langenkamp zegt, maar ik begrijp een ding niet. Toen wij verleden jaar om een bedrag van f 1 miljoen vroegen als impuls aan het openbaar vervoer, steunde GroenLinks dat verzoek niet.

De heer LANGENKAMP: Ons argument was dat het geen structurele bijdrage was. Er was even geld over en dat vinden wij een onzinnige manier om het openbaar vervoer te financieren.

De heer DE HAAS: Als de heer Langenkamp in de notulen onze motivering naleest, zal hij tot een andere conclusie komen. Ons verzoek was gemotiveerd en beargumenteerd en wij hadden ook dekking aangegeven voor het bedrag. Het ging niet om geld dat zomaar over was, wij hadden een structurele dekking aangegeven.

De heer LANGENKAMP: Er was geen sprake van een structurele dekking.

De heer VAN DER SCHOOT: In de commissievergadering heeft de gedeputeerde mede in antwoord op vragen van mij over het vervoer op het platteland toegezegd dat zal

worden gekeken naar vervoer op maat. Het Centraal Planbureau heeft namelijk gerapporteerd dat, gelet op het geringe aanbod, er weinig te verwachten is op het punt van regulier en regelmatig openbaar vervoer op het platteland. Er moet natuurlijk wel een zakelijke basis aan het vervoer ten grondslag liggen en dan is vervoer op maat voor ons een goed alternatief. Omdat de gedeputeerde daarover een toezegging deed, konden wij in de commissie met het stuk instemmen.

De heer LANGENKAMP: De vraag is mij niet duidelijk.

De heer VAN DER SCHOOT: Ik zet uiteen waarom wij in de commissie hebben laten weten met het stuk in te stemmen: het was niet omdat wij het openbaar vervoer geen goede plek wilden geven, maar omdat was toegezegd dat de mogelijkheid van vervoer op maat bekeken zou worden.

De heer LANGENKAMP: Ik ben het direct met de heer Van der Schoot eens dat ook die mogelijkheid bekeken moet worden. Maar ik ben bang dat er in het nieuwe NVVP iets anders komt te staan. De heer Van der Schoot heeft de conceptnota waarschijnlijk ook wel gelezen en dan weet hij waar ik op doel. Daarom moeten wij in de staten zorgvuldig afwegen wat er aan de hand is en moeten wij niet een soort van inclusief-besluit nemen. Als in het besluit de woorden "opgenomen beleidsuitgangspunten" worden vervangen door "uitvoering van bestaand beleid" dan heeft GroenLinks daar veel minder problemen mee, omdat het dan gaat om de uitvoering van democratisch genomen beslissingen. De gedeputeerde heeft laten weten dat als wij het niet met het stuk eens zijn, wij dat nu moeten laten weten. Daarom zeg ik op dit moment dat mijn fractie het hiermee niet eens is. Het verbaast mij dat de staten daarop verder niet reageren.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik blijf onderstrepen dat beleid geen statisch begrip is en dat het juist van openheid naar de staten toe getuigt om in een dergelijke uitvoeringsnota een aantal accenten te leggen, waarmee wordt aangegeven op welke wijze wij het beleid dat door de staten is vastgesteld wensen uit te voeren en op welke wijze wij denken in te spelen op nieuwe ontwikkelingen die helemaal niet betekenen dat er

nu ineens een omslag van 100% komt, maar wel dat wij inspelen op de realiteit. Wanneer wij dat niet deden zou men ons terecht verwijten dat wij horende doof en ziende blind doorgaan op een eenmaal ingezette lijn zonder op nieuwe ontwikkelingen om ons heen te letten.

De heer Langenkamp zegt opnieuw dat er in Drenthe sprake is van een dalende lijn in de automobiliteit, maar daar is geen sprake van: er is nog steeds een stijgende lijn. Het aantal autokilometers in Drenthe is gewoon toegenomen. Als dan al wordt geconstateerd dat er op de provinciale wegen minder kilometers worden gemaakt dan is dat omdat het systeem in zijn totaliteit wordt bekeken en omdat wij er belang bij hebben dat het verkeer op de Drentse binnenwegen afneemt ten koste van de rijkswegen.

De heer LANGENKAMP: Als het zo is dat het beleid van de provincie betekent dat er minder verkeer is op de provinciale wegen en ook minder op rijkswegen dan is maar een conclusie mogelijk, namelijk dat het verkeer op de gemeentewegen toeneemt. En dat kan nooit van zijn levensdagen de bedoeling van het project Duurzaam Veilig zijn.

De heer SWIERSTRA: Neen, maar wij moeten wel vaststellen dat ondanks het project Duurzaam Veilig en alle op de gemeenten gerichte beleid, het aantal kilometers voor sociaal, recreatief en binnenstedelijk verkeer ook nog steeds toeneemt. Ook op de rijkswegen neemt het aantal kilometers toe. Wij proberen alleen vanwege de leefbaarheid en de verkeersveiligheid een verschuiving tot stand te brengen. Een belangrijk deel van de stijgingen wordt ook veroorzaakt door de korte verplaatsingen. Het is niet onze bedoeling, maar het is kennelijk de wens van de samenleving om toch in de auto te stappen. Wij blijven met fietsbeleid, carpoolbeleid en vervoermanagement proberen hieraan iets te doen. Maar op dit punt hebben de gemeenten uiteraard ook een verantwoordelijkheid.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. Ik wil een opmerking over de orde maken. Ik hoor nu exact dezelfde discussie als in de commissie en dat lijkt mij toch niet de bedoeling. Ik gun GroenLinks best zijn stellingname en ook de ruimte voor een toelichting daarop, maar de discussie die zich nu ontspint, is een volstreekte herhaling van de discussie in de commissie.

De heer SWIERSTRA: De heer Nijenbrinks heeft natuurlijk gelijk, maar de heer Langenkamp koppelt aan deze discussie een nogal principiële punt en het lijkt mij goed de discussie daarover af te maken.

Wij stellen nu met elkaar vast dat wij niet maar doordenderen op een eenmaal ingezette lijn, maar bij de uitvoering van ons beleid proberen de voor deze provincie goede dingen te doen. Ik stel vast dat het aantal autokilometers in

Drenthe niet daalt en dat de doelstelling op dit punt niet wordt gehaald.

Er is geen sprake van dat wij met dit MUP een ander openbaarvervoerbeleid inzetten. Wij zijn al gedurende een aantal jaren bezig de negatieve uitkomsten van het openbaarvervoerbeleid op te vangen met vervoer op maat en vraagafhankelijk vervoer. Dat is een heel weerbarstige aangelegenheid en ik zeg dan ook niet toe dat wij dat wel even regelen, maar het is wel de manier waarop wij proberen zoveel mogelijk te doen ten gunste van het openbaar vervoer op het Drentse platteland. Maar de landelijke trends zijn wel zoals ze zijn. Het is zeker moeilijk meerjarencontracten af te sluiten, maar daarover zijn wij driftig in onderhandeling en wij zijn op dit terrein zeker niet bezig met een beleidswijziging.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de fractie van GroenLinks geacht wenst te worden tegen te hebben gestemd.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van statenstuk 786.

De VOORZITTER: Op verzoek van de heer Blanksma heropen ik de beraadslaging.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Het zou plezierig zijn geweest als wij de motie al voor de vergadering hadden ontvangen. Omdat een toelichting niet altijd even verhelderend werkt, is het soms moeilijk tot de kern van de zaak door te dringen. Toch hebben wij geprobeerd dat te doen. Mijnheer de voorzitter. Het dictum van de motie komt ons sympathiek over. Wij interpreteren de motie aldus, dat de fractie van de OPD voorstelt om binnen de renovatie van het voorplein te komen tot een kunstwerk. Dat vinden wij een

sympathieke gedachte, maar wij hebben hierbij twee vragen. Kan het wel binnen het bestaande budget en moet er wel een proatplek komen op een plaats waar doorgaans weinig publiek is? Wij willen de motie in principe wel steunen, maar dan met de gedachte dat wordt bekeken of in het kader van de renovatie en binnen het daarvoor uitgetrokken budget daar een nieuw kunstwerk kan komen.

Als de motie zo uitgelegd mag worden, staan wij er sympathiek tegenover.

De VOORZITTER: De stem van de fractie van GroenLinks moet dus op deze manier uitgelegd worden.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. Ik heb de heer De Haas een vraag gesteld en het antwoord daarop is bepalend voor ons standpunt.

De VOORZITTER: Ik heb de vraag van de heer Schaap beschouwd als een retorische vraag.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Misschien heb ik wat gemist, maar naar mijn mening heb ik alle vragen beantwoord. Maar als de heer Schaap de vraag nog een keer wil herhalen, zal ik proberen met een antwoord te komen.

De heer SCHAAP: Het was een retorische vraag, dat ben ik met de voorzitter eens.

Motie A wordt met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de leden van de fracties van de OPD en GroenLinks voor aanvaarding van de motie hebben gestemd, doch de overige leden daartegen.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

De VOORZITTER: De fracties van D66, OPD en Ouderenpartij zal aantekening worden verleend dat zij geacht wensen te worden tegen te hebben gestemd.

6. Het voorstel van gedeputeerde staten van 12 juli 2000, kenmerk 26/6.11/2000007055, Intrekking en naamswijziging subsidieregelingen in verband met opheffing fondsen

(statenstuk 778)

7. Het voorstel van gedeputeerde staten van 16 augustus 2000, kenmerk 19/6.24/2000005327, Collectieve arbeidsvoorwaardenregeling provincies

(statenstuk 779)

8. Het voorstel van gedeputeerde staten van 20 juli 2000, kenmerk 28/6.14/2000007530, Tijdelijke subsidieregeling stimulering vuilwatertanks provincie Drenthe

(statenstuk 780)

9. Het voorstel van gedeputeerde staten van 7 augustus 2000, kenmerk 29/6.26/2000007814 en de nadere brief van gedeputeerde staten van 18 september 2000, kenmerk 29/6.26/2000007814, Wijziging Provinciale milieuverordening (tranche 4)

(statenstuk 785)

10. Het voorstel van gedeputeerde staten van 26 juni 2000, kenmerk 25/6.17/2000006828, 6e wijziging provinciale begroting 2000

(statenstuk 777)

met de op deze punten betrekking hebbende verslagen van de Statencommissies Milieu, Water en Groen en Bestuur, Financiën en Economie van 11 en 13 september 2000.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten telkens overeenkomstig het voorstel van het college.

11. Het voorstel van gedeputeerde staten van 25 juli 2000, kenmerk 29/6.11/2000007783, Bijdragen aan gemeenten in opstellen waterplan (Voorstel m. Najaarsnota 2000)

(statenstuk 782)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 11 september 2000.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Wij waarderen de goede bedoelingen met betrekking tot het stimuleren van het opstellen van deze waterplannen, maar het is de verantwoordelijkheid van de gemeenten en de waterschappen. Daarom vinden wij het principieel onjuist dat de provincie geld moet fourneren. Daarom stemmen wij tegen.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik beschouw deze woorden als een stemverklaring.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

De VOORZITTER: De fractie van de Ouderenpartij zal aantekening worden verleend dat zij geacht wenst te worden tegen te hebben gestemd.

12. Het voorstel van gedeputeerde staten van 7 augustus 2000, kenmerk 29/6.13/2000007787, Randenbeheer in de ecologische verbindingzones door middel van de Regeling inzake onderhoudsovereenkomsten landschapselementen (ROL) Drenthe (Voorstel p. Najaarsnota 2000)

(statenstuk 784)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 11 september 2000.

De heer KUIPER: Mijnheer de voorzitter. Wij vinden de insteek die in het voorstel is gekozen prima. Wij denken alleen dat er veel meer geld voor nodig is dan de ton die ervoor is uitgetrokken. Bij de behandeling van de begroting komen wij er wellicht in het totaal van de afweging van de uitgaven van de provincie op terug.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Dat maakt de begrotingsbehandeling alleen maar spannender. Er worden nu dingen aangekondigd waarop ik nog helemaal geen zicht heb, maar op

dit moment ben ik blij met de steun voor dit statenstuk.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

13. Het voorstel van gedeputeerde staten van 23 augustus 2000, kenmerk 34/6.1/2000007785, Krediet en Subsidieregeling Leren voor duurzaamheid (Voorstel o. Najaarsnota 2000)

(statenstuk 793)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 11 september 2000.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik wil beginnen met mijn dank uit te spreken voor alle gelukwensen die ik heb ontvangen. Ik zal proberen waar te maken wat mij allemaal is toegewenst. Ik wil ook de afdeling Coevorden, de fractie van de PvdA en het gewest bedanken voor de bloemen; ik zal ze straks overhandigen aan mijn vandaag jarige levensgezellin, zodat ook zij iets heeft om op deze dag terug te kijken.

Mijnheer de voorzitter. In de commissievergadering van 11 september heeft de fractie van de PvdA haar waardering uitgesproken voor het voorliggende voorstel. Vooral ook de inzet van de provincie om tot zo'n regeling te komen, hebben wij zeer geprezen.

De PvdA is het van harte eens met het uitgangspunt zoals verwoord in Agenda 21, het actieprogramma voor de volgende eeuw om tot een wereldwijde duurzame ontwikkeling te komen, namelijk dat het omgaan met het begrip duurzaamheid en vooral de invulling ervan geleerd moeten worden en wel van onderop, bottom up, zoals dat zo mooi wordt genoemd. Het idee van sommigen dat er eerst extra middelen beschikbaar moeten komen en dat daarvoor dan vervolgens invulling moet worden gevonden, wijzen wij van de hand.

Het is gemakkelijker een mooie visie te formuleren dan de praktische uitwerking ervan te realiseren. Komen veranderingen in het denken van mensen vaak al langzaam, gedragsveranderingen zijn nog veel moeilijker te bewerkstelligen. Veranderingen lukken eigenlijk alleen als mensen er zelf in geloven, als zij het nut ervan inzien, kortom als er een draagvlak voor aanwezig is. Een financiële

prikkel kan daarbij zeer welkom zijn, dat weten we allemaal. Op allerlei plaatsen in de samenleving worden reeds initiatieven genomen om tot een invulling van het begrip "leren voor duurzaamheid" te komen. De fraaie folder die wij allen hebben gehad, bevat hiervan een aantal voorbeelden. Ik heb begrepen dat deze folder al een aantal enthousiaste reacties van organisaties en groepen heeft opgeleverd. Ik wil hierbij nog wel opmerken dat het niet mee zal vallen om aan alle criteria te voldoen. Enige soepelheid in het begin lijkt ons dan ook wel op zijn plaats.

In de commissie was enige twijfel over de kwaliteit in de communicatie naar de potentiële gebruikers van de regeling. Meestal is het zo dat mensen vrij snel op de hoogte zijn als er ergens een pot geld staat - ik denk aan de

Regeling kleine investeringen in de toeristische sector - maar de regeling verdient toch de aandacht. Een aankondiging in de Milieuwijzer alleen is niet genoeg, maar ongetwijfeld zal het daarbij ook niet blijven. Zeker met het onderwijs, waar niet alleen intern maar ook extern mogelijkheden zijn, is een goede communicatie wenselijk.

Mijnheer de voorzitter. Voor het slagen van het project lijkt het ons verder van belang dat ook de deskundigheid van allerlei bestaande groepen en organisaties erbij wordt betrokken. De Vereniging voor Natuur- en Milieueducatie (IVN) staat bijvoorbeeld te trappelen om haar deskundigheid uit te dragen en daar moet gebruik van gemaakt worden.

Mijnheer de voorzitter. Het zal duidelijk zijn dat de fractie van de PvdA het idee voor deze regeling van harte ondersteunt.

Over de financiering wil ik nog het volgende opmerken. In de argumenten 1.2. en 1.3. van de beleidsbrief wordt helderheid als criterium genoemd voor de totstandkoming van zo'n regeling. Dan is duidelijk waar het geld vandaan komt en waar het heengaat. Cofinanciering, in dit geval nog aangevuld met een bijdrage van gemeenten en waterschappen, lijkt ons niet direct aan die helderheid bij te dragen. Natuurlijk zijn ook wij van mening dat het belangrijk is dat behalve het Rijk en de provincie, de gemeenten en de waterschappen financieel bijdragen, temeer daar vooral op hun niveau de uitvoering zal plaatsvinden. Maar of de inzichtelijkheid hiermee wordt gediend, is voor ons nog een vraag.

In de commissie heb ik namens de fractie van de PvdA de suggestie gedaan om als teken van het belang dat wij als provincie aan deze regeling

hechten een eventuele bijdrage van gemeenten en waterschappen opnieuw aan het krediet toe te voegen. Dat voorstel wil ik in deze statenvergadering herhalen en ik wacht met belangstelling de reactie van de andere fracties op dit voorstel af. Ik overweeg in tweede termijn met een amendement op dit punt te komen.

De VOORZITTER: Ik wens u van harte geluk met uw maidenspeech. Om een uur en vijftig minuten na de installatie al het woord te voeren, is een medaille waard, maar niet de gouden, want die is nog altijd in het bezit van de heer Blanksma, die al na twaalf minuten de microfoon greep.

(Voorzitter: de heer Swierstra.)

Mevrouw REMMELTS: Mijnheer de voorzitter. Wauw, er is een subsidie beschikbaar voor Leren voor duurzaamheid!

De heer VAN DER SCHOOT: Nog één keer graag, nog één keer.

Mevrouw REMMELTS: Wauw! Dat is een tekst uit de Milieuwijzer van september, maar het had ook een uitroep van de gedeputeerde kunnen zijn. Sterker nog, zij waarschuwde ons in de commissievergadering om toch zeker akkoord te gaan, want, zo zei zij, wanneer Drenthe deze kans voorbij laat gaan, moeten uit eigen middelen nog heel veel grotere bedragen worden vrijgemaakt. Wat voegt dit voorstel nu toe aan een goed milieubeleid in Drenthe, heeft de heer Benning in de commissie gevraagd. Naar de mening van de VVD moet de inzet van publieke middelen, ook al komen die van andere overheden, ertoe bijdragen dat er iets wordt toegevoegd, dat er iets wordt neergezet dat hout snijdt.

Drenthe wordt in het landelijk beleidskader Leren voor duurzaamheid neergezet als een provincie die een goed netwerk voor natuur- en milieueducatie(NME)-activiteiten heeft, met vertegenwoordigingen uit de coördinatiecommissie NME, gemeenten, provincie en maatschappelijke organisaties. Drenthe heeft het project Duurzaam Drenthe, in welk project Syntens een belangrijke rol speelt. Drenthe besteedt aan NME-activiteiten in ieder geval f 430.000,--. En ook gedeputeerde Weggemans heeft gisteren in de vergadering van de Interprovinciale statencommissie nadrukkelijk van zijn aandacht en inzet voor een duurzaam Kompasprogramma doen blijken. Daarom stel ik

nogmaals de vraag: wat voegt dit nu extra toe?

De fractie van de VVD gaat akkoord met het voorstel, maar zij zal de praktische uitvoering en het resultaat in samenhang met het huidige reguliere beleid in de gaten houden.

De VOORZITTER: Ik verzoek de leden der staten hun onderlinge discussies buiten deze zaal te houden. Dit verzoek geldt ook voor de heren Kuiper en Haak.

De heer HARLEMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik begrijp uit de vraagstelling van mevrouw Remmelts dat de VVD vreest dat dit voorstel niets toevoegt.

Mevrouw REMMELTS: Wij hebben de subsidieregeling bekeken en wij hebben gekeken naar alles wat er op dit gebied in Drenthe al gebeurt. Er wordt in deze provincie best veel gedaan op het gebied van duurzaamheid en milieueducatie en wij zijn dan ook heel nieuwsgierig te horen wat dit voorstel voor nieuwe plannen gaat opleveren. Ook in de commissievergadering is de concreetheid van het voorliggende voorstel al in discussie geweest en wij hebben nog steeds onze twijfels hierbij.

De heer ENGELS: Ik heb het misschien wat anders bekeken, maar de eigen gedeputeerde van de VVD, de heer Dijks, heeft ons al diverse malen voorgehouden hoe belangrijk het is dat wij de duurzaamheid gaan verinnerlijken. Ook al staat op het kaft de naam van mevrouw Edelenbosch, het leek mij toch een voorstel dat met name de fractie van de VVD van harte zou kunnen ondersteunen.

Mevrouw REMMELTS: Als ik mij goed herinner heeft de heer Benning iets gezegd als "sympathie voor duurzaamheid". Duurzaamheid staat ook bij de VVD hoog in het vaandel. Maar wanneer wij geld inzetten - en het is niet niks wat wij inzetten - dan willen wij daar ook een hoog rendement voor terugzien. Nogmaals, het is niet zozeer dat wij niet willen, het gaat ons erom dat een en ander in samenhang wordt gezien, want het is natuurlijk niet zo dat er nog niets gebeurt in Drenthe. Dat is onze invalshoek en vandaar dat de VVD ervoor gekozen heeft bij de behandeling van dit statenstuk in de staten toch nog het woord te voeren. Ook uit deze bijdrage blijkt dat onze gedeputeerde de duurzaamheid wil verinnerlijken in het provinciale beleid.

De heer ENGELS: Maar kan de conclusie dan ook niet zijn dat de fractie er nog niet zo erg in gelooft dat de gedeputeerden daarin zullen slagen?

Mevrouw REMMELTS: Ik heb heel veel geloof in hun inzet, maar ik heb iets minder geloof in het feit dat juist dit project bijdraagt aan nog meer milieurendement.

De heer VAN DER SCHOOT: Mevrouw Remmelts heeft heel wat bezwaren genoemd - ik heb genoteerd dat zij de praktische uitvoering niet helder vindt en dat de concreetheid ontbreekt - en ik begrijp dan ook niet hoe zij voor het voorstel kan zijn.

Mevrouw REMMELTS: Soms is het goed een voorstel het voordeel van de twijfel te geven. Ik heb aangegeven dat wij dit voorstel willen honoreren, maar dat het beleid dat hieruit voortkomt wel aan het reguliere beleid moet worden getoetst om uiteindelijk de vraag beantwoord te krijgen of dit voorstel wel iets toevoegt.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Naar mijn mening zijn de criteria duidelijk. Alleen nieuwe projecten die echt iets anders bieden, komen voor deze regeling in aanmerking. Dat heeft mevrouw Remmelts ook kunnen lezen en daarom ook begrijp ik haar verhaal niet zo goed.

Mevrouw REMMELTS: Juist omdat wij die criteria hebben gelezen, zetten wij onze vraagtekens bij het voorstel. Er gebeurt immers al heel veel.

De heer HORNSTRA: Is het mevrouw Remmelts bekend dat een aantal groeperingen al op deze regeling heeft gereageerd? Er blijkt veel enthousiasme voor te zijn en er zijn nieuwe projecten aangedragen.

Mevrouw REMMELTS: Ik heb er inderdaad kennis van genomen dat er al behoorlijk is gereageerd. Vandaar ook mijn wauw-verhaal. Maar ik heb nog geen concrete plannen gezien. Wij gaan de ontwikkelingen positief tegemoet, wij willen de concrete projecten graag beoordelen, maar dan wel in samenhang met het bestaande beleid.

De heer HORNSTRA: Maar als er dan zoveel enthousiasme voor is, is de VVD dan eventueel

ook bereid die extra middelen van de provincie te laten staan, zoals ik voorstelde?

Mevrouw REMMELTS: Daar ben ik zo direct nog geen voorstander van. Bedoelt de PvdA dat het geld dat eventueel van andere overheden - waterschappen en gemeenten - terugkomt, moet terugvloeien in de provinciepot en via die pot weer aan dit project moet worden toegevoegd en dat dus niet f 72.000,-- maar bij-

voorbeeld f 172.000,-- voor het project beschikbaar wordt gesteld?

De heer HORNSTRA: Neen, wij stellen die f 72.500,-- sowieso ter beschikking. Wanneer er een mindering optreedt omdat gemeenten en waterschappen bijdragen dan vullen wij het bedrag weer aan tot f 72.500,--. Dat was mijn voorstel en ik vraag nu of de fractie van de VVD daarmee instemt.

Mevrouw REMMELTS: Er is in totaal f 72.500,-- nodig om dit project te laten slagen. Wanneer waterschappen en gemeenten daarin bijdragen - en ook daarbij gaat het om publiek geld - waaruit bestaat dan de stimulering door die instanties?

De heer HORNSTRA: Er is al afgesproken dat men dit project samen zal dragen. Daarom mag van de gemeenten en de waterschappen worden verwacht dat zij een bijdrage leveren. Daarmee wordt het bedrag f 72.500,-- plus de bijdrage van gemeenten en waterschappen. Wij vinden het een zo belangrijk project dat wij hiermee akkoord willen gaan.

Mevrouw REMMELTS: Alvorens de vraag van de heer Hornstra te beantwoorden, wil ik eerst met mijn fractie overleggen.

De heer KUIPER: Ik constateer dat mevrouw Remmelts al sprekende van het geven van het voordeel van de twijfel overgaat tot enthousiaste ondersteuning. Wat is de houding van de VVD nu precies?

Mevrouw REMMELTS: Misschien ben ik enthousiast geworden van alle leuke interrupties, maar ik blijf bij mijn standpunt dat wij eerst kritisch willen bekijken wat het milieurendement van dit voorstel is. De VVD gaat akkoord met dit voorstel met de kritische ondertoon die ik vanaf het begin van mijn verhaal tot aan het eind heb laten horen.

Mevrouw DURAN: Mijnheer de voorzitter. In de commissie heb ik al laten weten dat mijn fractie een groot voorstander is van duurzaamheid. Ik heb toen nog het idee geopperd van een voorstel voor een intern project van de provincie. Ik ben namelijk iemand die het goede voorbeeld wil geven. Ik heb kleine kinderen en ik merk dat het goede voorbeeld geven heel belangrijk is en

goed werkt. Als ik niet wil dat zij papiertjes op straat gooien dan moet ik het zelf ook niet doen en als ik wil dat zij eerlijk zijn, moet ik dat ook zijn. De gedeputeerde heeft in de commissie wel positief op mijn woorden gereageerd maar ik ben toch benieuwd te horen of zij ook van plan is mijn suggestie op te pakken.

Wij vinden het heel belangrijk dat gemeenten en waterschappen aan projecten bijdragen - die stimulators willen wij er zeker inhouden - en als blijkt dat er veel belangstelling is en dat allerlei projecten worden ingediend dan is het natuurlijk prima dat ervoor gezorgd wordt dat zoveel mogelijk projecten van de grond komen.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Het doel van dit voorstel is sympathiek en de noodzaak ervan voelen wij ook wel. Toch vind ik het een probleem dat in het voorstel alleen maar wordt gejubeld over de middelen en niet over de inhoudelijke aanwending daarvan. Er is geen informatie met betrekking tot de effectmeting en de controle van de bestedingen. Kortom, de uitwerking ontbreekt. Er valt dus kennelijk subsidie te sprokkelen - ik weet dat het wat oneerbiedig klinkt - maar bij de herijking van onze eigen provinciale welzijnsinstellingen vragen wij om duidelijke doelstellingen die wij kunnen verifiëren en controleren en dan moet naar mijn mening dit statenstuk daaraan ook voldoen. Wij moeten niet anderen de les willen lezen met betrekking tot de helderheid en zelf met een voorstel komen dat aan die helderheid niet voldoet.

De heer Hornstra beschikt over meer informatie dan ik, want hij weet te vertellen dat er al belangstelling voor is en dat een aantal instellingen al op de regeling heeft geanticipeerd. In zo'n situatie is het natuurlijk verduvelend vervelend als de staten zeggen dat zij niet met het voorstel instemmen. Ik was en ik ben eigenlijk wel tegen het voorstel. Niet omdat het doel mij niet sympathiek is, maar omdat ik de uitwerking in het voorstel absoluut onvoldoende vind. Er zijn op dit moment nog geen concrete en verifieerbare

plannen.

Wat is in dit geval dan wijsheid? Eigenlijk wil ik het voorstel wel steunen als die plannen er wel zijn. Omdat de heer Hornstra zegt dat er belangstelling en enthousiasme is, verzoek ik om meer informatie hierover. Tot ik die informatie heb kan ik niet voor het statenstuk stemmen. Omdat ik ook niet tegen wil stemmen, zou ik dan blanco moeten stemmen.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Ook in de commissie is vrij uitgebreid bij de begrippen helderheid en concretisering stilgestaan. Ik heb toegezegd dat de staten in ieder geval jaarlijks de projecten toegestuurd krijgen, zodat zij weten wat er is ingediend. Er moet nog wel een plan van aanpak gemaakt worden met betrekking tot de projecten die worden ingediend. Bovendien is er een bestuurlijke begeleidingsgroep die de projecten moet beoordelen. Behalve dat wij naar onze mening heel duidelijke criteria in de regeling hebben opgenomen waaraan moet zijn voldaan, willen wij geld uitgeven, kan ik over die projecten nog niets zeggen. Ik kan wel zeggen dat die en die hebben gebeld en dat er dus reacties zijn gekomen, maar ik kan nog niets over concrete projecten zeggen, want die heb ik nog niet gezien en ik ken de kwaliteit ervan dus ook niet. Met de concrete criteria en de toetsingslijn die ook landelijk is afgesproken kunnen wij koersen op gekwalificeerde projecten.

Mevrouw Remmelts heeft opgemerkt dat er al van alles is en zij meent dat in het stuk wordt gesuggereerd dat er niets gebeurt. Ik ben de laatste om te zeggen dat wij in de provincie hiermee niet aan het werk zijn. Het is een van de speerpunten van ons Bestuursprogramma en met collega Dijks trek ik er hard aan om het debat over duurzaamheid te voeren. Dit voorstel vult het gat op dat wij met alle folders niet kunnen vullen. Wij richten ons nu op de instellingen die niet commercieel dus geen bedrijven zijn, maar die wel willen meewerken aan het verinnerlijken van de duurzaamheid. De interne bedrijfsorganisatie van Syntens is wel een mooi project, maar de staten weten net zo goed als ik dat, welk mooi project ook wordt aangepakt, als er niet tegelijkertijd voor wordt gezorgd dat het een manier van denken wordt, alles na het aflopen van het project is afgelopen. Ik heb het idee dat met dit voorstel wordt gestimuleerd waar veel mensen mee bezig zijn. Er zijn ideeën genoeg, maar het gaat er vaak om net dat ene duwtje te geven dat

nodig is om die ideeën te implementeren. De organisaties die wij nu over de streep proberen te trekken, kunnen wij met ons geld dat duwtje geven.

Mevrouw Duran wil graag dat wij een intern project doen. Het college is al op alle manieren bezig dit van de grond te tillen. Dat hoeft niet in het kader van dit voorstel, want wij hebben een plan van aanpak voor de duurzaamheid en via

een motie die de staten verleden jaar hebben aangenomen en via ons eigen

Bestuursprogramma zijn wij hierop ook nadrukkelijk vastgepind. Er wordt dus aan gewerkt.

In de discussie tussen de statenleden onderling is een beetje een scheiding gemaakt tussen de ene en de andere gedeputeerde. Ik heb het idee dat er collegiaal wordt bestuurd. Er wordt aan duurzaam veilig gedaan, aan duurzame zorg en aan duurzame cultuur en recreatie. Duurzaamheid is dus een item van het collegebeleid en dat hebben de staten zelf bevochten.

TWEEDE TERMIJN

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik wil een amendement indienen. Het amendement komt erop neer dat wij de staten vragen punt 5 van het advies te schrappen. Het gaat in dat punt om het in mindering brengen van de provinciale bijdrage bij het verkrijgen van gemeentelijke en/of waterschapsbijdragen.

De VOORZITTER: Ik wijs de staten erop dat volgens het Reglement van orde gesproken moet worden vanaf het spreekgestoelte. Ook vanuit respect voor de staten en de mensen op de publieke tribune hecht ik eraan dat het zo gebeurt.

De heer ENGELS: Ik wil ook nog wel een punt van orde inbrengen. Naar mijn mening behoort het ook tot de politieke code dat iemand die een maidenspeech houdt niet wordt geïnterrupteerd. Geldt dat ook voor de tweede termijn?

De VOORZITTER: Een fractiegenoot van de heer Engels heeft die code al doorbroken, maar die wist op dat moment waarschijnlijk niet dat het om een maidenspeech ging. Maar die code geldt natuurlijk niet voor de tweede termijn, want er moet wel gedebatteerd kunnen worden.

De heer ENGELS: Het gaat nu toch over leren in duurzaamheid?

De VOORZITTER: Ik verzoek de heer Hornstra nu vanaf het spreekgestoelte zijn amendement letterlijk voor te lezen.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik wil het volgende amendement indienen:

Amendement B

Provinciale staten van Drenthe in vergadering bijeen op 4 oktober 2000 ter behandeling van statenstuk 793, inzake Krediet en Subsidierегeling Leren voor Duurzaamheid

besluiten tot het schrappen van punt 5 van het advies: het in mindering brengen van de provinciale bijdrage bij het verkrijgen van gemeentelijke en/of waterschapsbijdragen.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat het amendement voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

De heer HARLEMAN: Mijnheer de voorzitter. Is het niet handig om de verdere tweede termijn uit te stellen tot iedereen de motie heeft kunnen lezen?

De VOORZITTER: De ratio van het voorlezen van een amendement is natuurlijk ook dat op die manier eenieder van de inhoud daarvan kennis kan nemen. Het lijkt mij lastig iedere keer als een motie of amendement wordt ingediend de vergadering te schorsen.

De heer HARLEMAN: Maar in de tussentijd kunnen toch wel andere agendapunten worden behandeld. Ik snap absoluut niet waar het amendement over gaat. Ik wil dat amendement dus echt eerst wel lezen.

De VOORZITTER: De heer Harleman kan in zijn tweede termijn dan wel bij interruptie nadere uitleg vragen. Wanneer er dan nog onduidelijkheid is, kan hij hiervan melding maken in een stemverklaring. Gelet op het feit dat het amendement nog niet is rondgedeeld, kan de stemming erover wel uitgesteld worden, maar het debat moet gewoon doorgaan.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. Ik wil de heer Harleman toch wel een beetje steun geven. De discussie in eerste termijn heeft bij een aantal fracties de vraag doen rijzen hoe om te gaan met het voorstel dat in het amendement van de heer Hornstra is verwoord. Als wij hierover in tweede termijn willen spreken, moeten wij toch eerst de gelegenheid hebben de intentie van dat amendement onderling te bespreken.

De VOORZITTER: Dus het voorstel is de vergadering te schorsen?

De NIJENBRINKS: Inderdaad.

De VOORZITTER: Dan wordt er geschorst.

De heer HARLEMAN: Mijn voorstel was om eerst een ander agendapunt bij de kop te pakken. Dan is het niet nodig de vergadering te schorsen.

De VOORZITTER: Het lijkt mij beter de vergadering te schorsen.
Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 11.51 uur tot 12.03 uur.)

(Voorzitter: de heer Ter Beek.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. De staten zijn inmiddels in het bezit van amendement B. In het amendement moet in de tweede alinea de volgende wijziging worden aangebracht. Het woord "advies" moet worden vervangen door "besluit".

Mevrouw REMMELTS: Mijnheer de voorzitter. Aansluitend aan wat ik in eerste termijn heb gezegd, kan ik nu medelen dat wij het amendement niet zullen steunen.

Mevrouw DURAN: Mijnheer de voorzitter. De fractie van D66 vindt het wel van belang dat gemeenten en waterschappen bijdragen en wij hebben begrepen dat wij het voorstel van de heer Hornstra ook in die zin moeten interpreteren. Wij kunnen ons vinden in het voorstel om het totaalbedrag beschikbaar te houden, dus in de mogelijkheid om meer projecten te financieren.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Het probleem met het amendement is

dat er op de een of andere manier toch weer een doorberekening van die bijdragen plaatsvindt aan de burger. Gelet op mijn stellingname als het gaat om de waterschappen, moet ik op dit moment tegen het amendement stemmen.

De heer KUIPER: Mijnheer de voorzitter. Wij willen dit amendement van harte steunen. Wij zijn ook niet bang voor het eventuele negatieve effect dat waterschappen en gemeenten minder

zullen bijdragen. Integendeel, wij denken dat van dit amendement een heel positief signaal uit kan gaan naar de andere organisaties om ook wat meer bij te dragen, zodat de projecten beter van de grond kunnen komen.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Wij kunnen ons helemaal aansluiten bij de woorden van mevrouw Duran en de heer Kuiper. Wij zullen dit amendement steunen.

De heer HOLMAN: Mijnheer de voorzitter. Op zich heeft het voorstel sympathieke kanten. Aan de andere kant gaat het om een project dat nog helemaal ingevuld moet worden. Wij willen dan eerst wel eens zien wat het project oplevert. Het is een project voor drie jaar en als het een succesvol project blijkt te zijn, kan het college bij de staten terugkomen met een nieuw verzoek om middelen. Wij zijn niet op voorhand bereid die extra middelen beschikbaar te stellen en daarom zullen wij het amendement niet steunen.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Wij kunnen ons vinden in de woorden van degenen die hebben laten weten tegen het amendement te zullen stemmen.

Mevrouw REMMELTS: Mijnheer de voorzitter. Ik wil graag nog een opmerking maken. GroenLinks en de PvdA hadden nogal wat moeite met de waterschapslasten en dan met name met de bedragen die de burgers op moeten brengen. Het gaat ook in dit geval om geld dat de burgers moeten opbrengen, of het nu van de provincie of van de waterschappen en de gemeenten komt.

De heer KUIPER: De discussie gaat nu over de provinciale bijdrage. Het is wel leuk nu op te merken dat daardoor de lasten voor de burger omhoog gaan, maar dat punt is nu niet aan de orde. Wij willen niet dat boven de door de provincie vastgestelde bijdrage wordt uitgegaan.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Ik denk dat het goed is even in te gaan op de suggestie dat de bijdragen van de burgers hierdoor verhoogd zouden worden. Of de staten het amendement nu aannemen of niet, het is gewoon de bedoeling dat de gemeenten en de waterschappen hun deel van het convenant betalen. De vraag is nu of die bijdrage op het provinciale geld in mindering wordt gebracht, of dat de bijdrage van de provincie gelijk blijft om daarmee nog meer projecten te financieren. Het college is van mening de staten een heel goed voorstel voorgelegd te hebben. Het college gaat ervan uit dat de waterschappen en de gemeenten hun bijdragen betalen; ze hebben daarvoor immers getekend. En zoals het altijd gaat, als er goede projecten komen en de pot is leeg dan durf ik het wel aan om weer met een voorstel bij de staten te komen. In het Bestuursprogramma staat van alles over duurzaamheid en bewustwording van de kwaliteit van onze omgeving. Ik denk daarom dat alle mensen die een project indienen het als een uitdaging moeten zien om wat nu op tafel ligt op te maken. Het zal duidelijk zijn dat het college bij het statenstuk blijft.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. Ik kan mij ook voorstellen dat wanneer het college het zo aan de waterschappen en gemeenten voorlegt, die instanties zeggen - ik zou dat tenminste wel doen - dat het allemaal wel mooi en aardig is dat zij een bijdrage moeten leveren, maar dat die bijdrage wel rechtstreeks in de zak van de provincie verdwijnt. De gedeputeerde zal de waterschappen en de gemeenten dan ook niet snel enthousiast krijgen om er geld bij te leggen, alleen al om de simpele reden dat dit geld uiteindelijk ten gunste komt van de provinciale begroting. Dat is ook precies de reden waarom ik de argumenten van mevrouw Remmelts en de heer Holman niet begrijp. Het heeft niets uitstaande met de waterschapslasten, maar uitsluitend en alleen met onze eigen begroting.

Mevrouw REMMELTS: Met dat laatste ben ik het eens. Ik heb alleen zo'n moeite met de manier van denken. Alle geld van de overheid, welke overheid dan ook, wordt door de burger opgebracht. Ik weet dat de waterschappen en de gemeenten geacht worden aan deze regeling bij te dragen. Maar ik ben het met de heer

Holman eens dat wij eerst maar eens moeten afwachten of het project handen en voeten krijgt. Daarna kan het college altijd bij ons terugkomen.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Ik wil nog even ingaan op de vraag van de heer Schaap. In de tekst van het statenstuk staat niet dat de provincie vier jaar lang f 72.500,-- beschikbaar stelt en dat afgewacht wordt of de waterschappen en de gemeenten iets aan de provincie willen teruggeven. Er ligt een landelijk convenant. Dat wij nu zeggen dat wij garant staan voor het bedrag dat de provincie gezamenlijk met de waterschappen en de gemeenten op moet hoesten, komt, omdat wij nu de beschikking met betrekking tot vier jaar achtereen f 250.000,-- van LNV in huis hebben. De voorwaarde van het ministerie was dat de provincie voor de rest van het bedrag garant zou staan. Voor dit jaar hadden wij hiervoor geld gereserveerd en komt er nog wat uit de reserve, voor de komende jaren wordt het gewoon in de begroting meegenomen. Wij zijn er hierbij van uitgegaan dat de waterschappen en gemeenten in onze provincie zich aan het convenant houden.

Ik denk dat de gemeenten en de waterschappen helemaal niet denken dat zij de provincie subsidiëren, anders zal ik ze dat wel duidelijk maken.

In stemming komt amendement B.

Amendement B wordt met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat voor het amendement hebben gestemd 20 leden doch daartegen 28.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering voor de lunchpauze.

(Schorsing van 12.13 uur tot 14.03 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

14. Het voorstel van gedeputeerde staten van 23 augustus 2000, kenmerk 34/6.14/2000008811 en de nadere brief van gedeputeerde staten van 28 september

2000, kenmerk 39/Bo/A2/2000009882, Project De Blinkerd (infocentrum VAM-berg) (Voorstel ad. Najaarsnota 2000)

(statenstuk 794)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 11 september 2000.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN: Mijnheer de voorzitter. Het project De Blinkerd is best een goed project. In een recente brief van de voorzitter van dit project is ook nog het een en ander verduidelijkt. De fractie van de OPD heeft in de commissievergadering laten weten intern nog nader overleg te zullen plegen. Dit overleg heeft plaatsgevonden en wij blijven van mening dat het niet nodig is extra geld in dit project te steken. Waarom niet? Omdat wij van mening zijn dat het infocentrum niet op de VAM-bult hoeft te staan. Natuurlijk, het uitzicht reikt er verder dan beneden, maar de technische hoogstand om op een berg van drijfzand een gebouw neer te zetten vinden wij niet nodig. Wij hebben de indruk dat wanneer het gebouw beneden bij de parkeerplaats wordt neergezet, de kosten aanmerkelijk lager zullen zijn. Daarnaast is de toegankelijkheid voor fietsers, ouderen en gehandicapten dan beter dan bij een gebouw op de berg. Als bij het uitzicht boven een paar infopanelen worden geplaatst, komt eenieder aan zijn trekken en hoeft de provincie geen twee ton bij te leggen. Nogmaals, het project heeft onze sympathie, maar wij denken dat een infocentrum op de begane grond goedkoper is en aan alle eisen kan voldoen.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Vanochtend was er een moment waarop de heer Swierstra die toen voorzitter was, zei van elke spreker te verwachten dat hij uit respect voor de staten en het publiek vanaf het spreekgestoelte zou spreken. Maar mijn bijdrage is zo kort dat de tijd die nodig is om naar het spreekgestoelte te tippelen langer is dan mijn speech duurt. Daarom verzoek ik u, mijnheer de voorzitter, mij toe te staan vanaf deze plek te zeggen dat ik het met mevrouw Nieuwenhuizen eens ben.

De VOORZITTER: Ik zal mij niet laten verleiden nader in te gaan op de tippeltijd van de heer Van der Schoot.

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. In de commissievergadering heeft ook mijn fractie een voorbehoud gemaakt. Nader overleg heeft het volgende opgeleverd. Wij blijven de argumentatie in het stuk dun vinden, ook nadat ons aanvullende informatie heeft bereikt. Vanuit provinciaal oogpunt bestaat er tegen een kleine versobering van De Blinkerd geen enkel bezwaar, met ietsje minder blinkt hij ook wel. Wij blijven daarom van mening dat de provincie niet hoeft op te draaien voor het ontstane tekort, wij hebben dan liever een wat soberder geheel.

De heer KUIPER: Mijnheer de voorzitter. Ook ik kan kort zijn. Wij hebben in de commissievergadering enige twijfels geuit met betrekking tot de plek, de verbindingen via het openbaar vervoer, het geïnvesteerde bedrag en de exploitatie.

De aanvullende informatie van het college heeft onze twijfels weggenomen. Wij gaan dan ook akkoord met het voorstel, maar ik wil nog wel opmerken dat wij de informatie die wij nu pas bij brief van 28 september hebben ontvangen, graag veel eerder hadden willen hebben. Ik wil dit het college in ieder geval als advies voor de toekomst meegeven.

De heer SMIDT: Mijnheer de voorzitter. De fractie van de VVD is tevreden met de aanvullende informatie die alsnog is toegestuurd. Deze informatie bevestigt wat ons bij navraag ter voorbereiding van de commissievergadering al was gebleken. Ook wij vonden het verzoek aanvankelijk veel te summier onderbouwd. Wij hebben het verzoek meteen bekeken in de context van het Oude Diep en in het licht van de bijzondere omstandigheden die hebben geleid tot wat miscalculaties. Daar waar zoveel partijen een zo vergaande inspanning plegen, kan en mag de provincie geen spelbreker zijn. Het project brengt zeer uiteenlopende partijen bij elkaar in de totstandkoming en in de exploitatie, zodat van een uniek project gesproken kan worden. Het project De Blinkerd - misschien slaat de naam op de zonnepanelen - zal deels ook kunnen dienen als blijvende getuigenis en verantwoording van de inspanning die de provincie Drenthe en anderen in financiële zin hebben gepleegd in het projectgebied Oude Diep. Bovendien is het een goede manier om toeristen uit te leggen hoe een landschapsvreemd element als de VAM-berg tot stand is gekomen.

Mijnheer de voorzitter. Op grond van de aanvullende informatie is de fractie van de VVD bereid een aanvullende bijdrage te leveren.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Wat de PvdA-fractie betreft, kan De Blinkerd gaan blinken en wel op de wijze zoals is voorgesteld. In de commissie hebben wij al heel duidelijk laten merken enthousiast te zijn voor het project als zodanig, maar wij hadden wel enige reserves bij het voteren van twee ton, maar dat vooral omdat de inbreng van de overige partners ons niet geheel duidelijk was. De motivering die de gedeputeerde in de commissie gaf - het wegvallen van de 5.b-status, de haast en de tegenvallers - maar vooral de inhoudelijke opmerkingen in de ons toegezonden aanvullende informatie hebben ons ervan overtuigd dat wij volmondig ja tegen het voorstel kunnen zeggen. De inbreng van de provincie lijkt ons volledig op zijn plaats. De toekomstige exploitatie van het project moet naar onze mening worden losgezien van het onderhavige voorstel. Ik hoop dat de aanvullende informatie ook op het punt van de exploitatie geruststellend is geweest. Ik spreek de hoop uit dat De Blinkerd in de toekomst inderdaad de functie van informatiecentrum over afval in het Oude Diep met verve zal vervullen. Het is een uitgelezen kans om de kennis van jongeren, scholieren maar ook van anderen over de onderhavige problematiek te vergroten. Wij wensen het project De Blinkerd erg veel succes en ik wil iedereen bedanken die betrokken is geweest bij de totstandkoming van dit project.

De heer HOLMAN: Mijnheer de voorzitter. In mijn fractie is toch nog enige discussie geweest over de vraag of wij nu voor of tegen dit statenstuk zouden moeten stemmen. Over de procedure kunnen twee opmerkingen worden gemaakt. Iemand maakt een fout, daardoor ontstaat een tekort en dat tekort moeten wij dekken. Scheppen wij hiermee geen precedent? Stel, de gemeente Meppel wil het stationsgebied ontwikkelen, doet een subsidieaanvraag bij Europa, maar komt tekort. Kan Meppel dan met hetzelfde argument bij het college aankloppen?

De heer WEGGEMANS: Bedoelt de heer Holman niet Hoogeveen?

De heer HOLMAN: Meppel heeft op dat gebied ook nog een probleem.

De heer SCHAAP: Ik vind het toch wel een beetje onzin wat de heer Holman nu zegt. Dit is toch appels met peren vergelijken? De provincie is helemaal deelnemer aan het project Oude Diep en dat is zij niet voor het project stationsgebied. Ik vind alle argumenten prima, alleen dit niet.

De heer HOLMAN: In de commissie is heel breed ingegaan op de argumentatie uit het statenstuk en vrij breed is toen opgemerkt dat die argumentatie nogal dun is en dat de argumenten nogal gezocht zijn. Het argument van cofinanciering is wel degelijk een argument in die rij.

Als het om de inhoud gaat, is er veel voor te zeggen om in het kader van het project Oude Diep subsidie te verlenen. Wel kan gezegd worden dat het om een informatiecentrum gaat zoals er al zoveel in Drenthe zijn en wellicht zal in het volgende informatiecentrum uit de doeken worden gedaan waar alle informatiecentra in Drenthe zijn gevestigd. Maar dit project past in het Oude Diep. Alles afwegende zijn wij tot de conclusie gekomen dit project toch te moeten subsidiëren. Wij gaan dus akkoord met het statenstuk.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik wil de heer Schaap nu toch wel even vragen of hij blij is dat, ondanks de onzinnige argumentatie, toch steun wordt verleend aan dit dossier.

De heer SCHAAP: Wij hebben in onze fractie een mooie uitdrukking voor wat het CDA nu doet, namelijk "kritisch doch akkoord".

De VOORZITTER: Ik heb de stemmen nog eens nageteld en mij blijkt dat de uitslag van de stemming over amendement B niet was 20 voor en 28 tegen, maar 22 voor en 26 tegen.

De heer NIJENBRINKS: Maar dan moet het toch echt 21 stemmen voor en 26 stemmen tegen zijn, want behalve de heren Benning en Kaspers waren ook mevrouw Ceelen en de heer Klein Nulent tijdens de stemming niet in de zaal.

De heer KUIPER: Er is niet hoofdelijk maar per fractie geteld en mevrouw Ceelen was niet afgemeld.

De heer VAN DER SCHOOT: Na deze omissie in getallen lijkt het mij toch dat het college verantwoordelijk is voor een borrelronde.

De VOORZITTER: Ik zal dit punt met de heer

Weggemans die voor de financiën verantwoordelijk is, bespreken.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Over De Blinkerd zelf wil ik niet al te veel meer zeggen, want de discussie daarover is inmiddels wel gevoerd. Ik wil alleen nog ingaan op de locatie.

Het is niet aan ons om te bepalen of dat centrum op de grond of op de VAM-berg komt. Het enige waarover wij beslissen moeten is of er versoberd moet worden, omdat er geld te weinig is vanwege het wegvallen van de 5.b-

gelden. Wij hebben de instanties die van die pot gebruik wensten te maken, opgeroepen op tijd hun aanvragen in te dienen. Het is natuurlijk niet zo dat iedereen maar bij de provincie kan komen om de tekorten in de eigen huishouding aangevuld te krijgen, maar het project Oude Diep is natuurlijk wel een project dat door de provincie zelf wordt getrokken. Daarom vind ik het helemaal niet zo raar dat een van de partners in dit geval bij de provincie is gekomen.

Verschillende fracties hebben herhaald dat de argumentatie dun is, maar eigenlijk is het enige argument het verlopen van de 5.b-status. In de bijlage bij de brief van 28 september is een overzicht gegeven van projecten die nog op de rol staan en ik zeg toe dat wij een volgende keer dergelijke informatie meteen meesturen. Ik was er echter van uitgegaan dat de staten ook wel wisten wat er precies in het Oude Diep aan de hand is. Ik heb mij voorgenomen om staten- en raadsleden binnenkort eens bij te praten over integrale gebiedsprojecten. De staten ontvangen hiervoor nog een uitnodiging. Voor het overige ben ik blij dat de staten akkoord gaan met het beschikbaar stellen van het aanvullende budgetje voor De Blinkerd.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

15. Het voorstel van gedeputeerde staten van 25 juli 2000, kenmerk 29/6.10/2000007781, Digitalisering bestemmingsplannen (Voorstel v. Najaars nota 2000)

(statenstuk 783)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit van 11 september 2000.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. In de commissie heeft GroenLinks aangegeven digitalisering van deze plannen zeer zinvol, maar het daarvoor uitgetrokken bedrag erg laag te vinden. Een goede onderbouwing van het bedrag hebben wij niet kunnen vinden, het bedrag blijkt dan ook een schatting te zijn. De gedeputeerde gaf in de commissie aan dat als er meer geld nodig is, de commissie uiteraard wordt geraadpleegd. Dat klinkt wel heel erg logisch en daarom wil ik de vraag nu iets anders stellen. Als duidelijk wordt dat gemeenten voor extra hoge kosten komen te staan omdat de provincie graag iets wil, is de insteek van het college dan dat financiële beperkingen geen belemmering mogen zijn?

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Ik ben het met het voorstel van harte eens. Dat het leidt tot een aanzienlijke besparing op diverse adviesbureaus vond ik een leuk argument erbij.

Mevrouw DE VRIES: Mijnheer de voorzitter. In de commissie is al geconstateerd dat het een ontzettend goed plan is, waarvan de uitvoering zeker niet door gebrek aan financiën belemmerd mag worden. Wanneer, doordat *wij* te weinig geld beschikbaar stellen, het project dreigt te mislukken dan zal ik de commissie raadplegen over de vraag of er meer middelen beschikbaar gesteld moeten worden.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

16. Het voorstel van gedeputeerde staten van 9 augustus 2000, kenmerk 29/6.6/2000007774, Meerjarenonderhoudsplan provinciehuis (Voorstel e. Najaarsnota 2000)

(statenstuk 788)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 13 september 2000.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Wij zijn in principe akkoord met dit voorstel, maar naar onze mening kan meer

fasering tot jaarlijks lagere lasten leiden. Wij willen daarom dat gekeken wordt naar de mogelijkheid van spreiding van het onderhoud.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

17. Het voorstel van gedeputeerde staten van 22 augustus 2000, kenmerk 34/6.11/2000008805, Welkom in digitaal Drenthe (Voorstellen w. en z. Najaarsnota 2000)

(statenstuk 792)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 13 september 2000.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Een van de belangrijkste doelstellingen is het versterken van de betrokkenheid van de burgers bij het bestuur. Ik heb begrepen dat inmiddels het rapport-Berenschot onderweg is, een rapport dat gaat over de provincies en de informatiemaatschappij. Voorzover ik heb begrepen wordt in dat rapport benadrukt dat er een krachtiger beleidsimpuls moet komen, niet alleen als het gaat om informatievoorziening of dienstverlening, maar vooral ook ten aanzien van interactieve beleidsvorming en de politiek-democratische functie van de provincie. Ik zal in het rapport nog wel lezen wat daarmee precies wordt bedoeld, maar het lijkt mij duidelijk dat behalve informatievoorziening en dienstverlening ook de versterking van de medezeggenschap van de burgers op dit terrein een belangrijke rol kan spelen. Ik wil vanmiddag graag nog even benadrukken dat, wat onze fractie betreft, de vaststelling van dit stuk een zekere verplichting naar de toekomst met zich brengt als het gaat om het betrekken van die burgers.

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. Ik neem kennis van deze woorden en wij zullen er zeker nog op terugkomen.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

18. Het voorstel van gedeputeerde staten van 23 augustus 2000, kenmerk 34/6.13/200008808, Actieprogramma cultuurbereik 2001-2004 (Voorstel q. Najaarsnota 2000)

(statenstuk 795)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Cultuur en Welzijn van 13 september 2000.

Mevrouw DURAN: Mijnheer de voorzitter. Het gaat om een rijksregeling van staatssecretaris Van der Ploeg. Het voorstel is de provincie *f* 2 miljoen in vier jaar als cofinanciering te laten bijdragen. En ook de gemeenten worden geacht bij te dragen. Wij vinden het een goed initiatief om gezamenlijk op te trekken om Drenthe op de culturele kaart te zetten, maar het gaat wel om een hoop geld.

De fractie van D66 wil wel akkoord gaan met dit principebesluit, maar onder de voorwaarde dat de projecten passen in de herijkingsoperatie van cultuur, welzijn en zorg. Wij maken dus een voorbehoud ten aanzien van de inhoud; in de commissie ben ik hierover al heel duidelijk geweest.

Wij vragen ons af in hoeverre op cultuurgebied vraaggestuurd gewerkt moet worden. Het college wil toch ook niet de situatie van "u vraagt en wij draaien"? Vraaggestuurd werken staat immers ook op gespannen voet met de alom genoemde kwaliteitsdoelstelling. Ik kom hierop omdat in de Contourennota dit punt heel duidelijk is genoemd. Ik wil graag gezegd hebben dat als het om cultuur gaat, wij daar heel anders tegenaan kijken.

Wij zijn ook van mening dat de overheid de vraag niet moet invullen, c.q. het aanbod moet bedenken. Dat moet worden overgelaten aan artistieke cultuurenthousiastelingen die zich vaak al jaren het vuur uit de sloffen lopen om kwalitatief uitstekende dingen te bedenken. Deze initiatieven verdienen ondersteuning.

Ten aanzien van de doelstelling het bereiken van jongeren, laaggeschoolden en culturele minderheden wil ik opmerken dat wij het prima vinden dat getracht wordt meer mensen bij cultuur te betrekken maar dat dit geen dogma moet worden. Het moet niet zo zijn dat wanneer allochtonen het leuk vinden, er subsidie wordt gegeven en anders niet.

Wij zijn er erg voor dat het accent wordt gelegd op cultuurhistorie en cultuurtoerisme. Wij vinden het

ook belangrijk dat de gemeenten meedoen. Mocht daar wat weinig menskracht ter beschikking zijn, misschien is er dan nog wel wat geld te halen. Kortom, wij vinden deze coproductie goed, wij maken in het licht van de herijkingsoperatie een voorbehoud bij de projecten waaraan het geld besteed kan worden, het moet niet zijn "u vraagt en wij draaien" en de overheid moet ook niet het aanbod bepalen, maar initiatieven van artistieke mensen met kwaliteit moeten gesteund worden. Zoveel mogelijk mensen bij cultuur betrekken mag een streven zijn, maar moet geen dogma worden.

De heer WENDT: Mijnheer de voorzitter. "Cultuur in Drenthe, het is niks en het wordt niks." Ik citeer uit het programma Drents Diep van gisteravond. Het plan dat nu voorligt, moet die uitspraak gaan logenstraffen.

Het voorliggende actieplan is in de Statencommissie Cultuur en Welzijn reeds uitvoerig besproken en daarom zal mijn bijdrage nu kort zijn.

Wij zijn geheel akkoord met de doelstellingen. De invulling door de gemeenten is erg vaag. Het blijft bij aandacht voor jongeren, ICT, culturele planologie en cultuurtoerisme. En dat terwijl wij in de Culturele Kaart van Drenthe lezen dat cultuurtoerisme geen prioriteit heeft. In diezelfde kaart lezen wij ook dat gemeentelijk cultuurbeleid nog maar in heel kleine schoentjes staat en op korte termijn nauwelijks vorm kan krijgen. Er zijn geen beleidsnota's, er worden nauwelijks financiële middelen gereserveerd en er is geen samenwerking tussen de gemeenten. Dat vraagt om problemen en dus om hoge organisatiekosten voor een eventuele projectleider en zijn of haar medewerkers, zoals op bladzijde 6 van de nota staat. Want er valt heel wat te trekken.

In de commissievergadering kon gedeputeerde Brink ook geen concrete actieplannen noemen, zelfs niet zoiets als: de gemeente Westerveld wil met alle 10-/11-jarigen naar Sterren in Drenthe. Maar er is geen actie, nog niet.

Wij vinden het daarom te vroeg om nu al zo'n *f* 2 miljoen ter beschikking te stellen voor, ja voor wat? Terbeschikkingstelling gaat ons te ver, misschien zouden wij nog wel met het opzij leggen van het geld akkoord kunnen gaan. Wij vragen om concretisering en gelet op het tijdsplan dat wordt genoemd moet die er zo langzamerhand bij de gemeenten ook wel zijn, want in oktober 2000 zou de zaak afgerond worden. Wij vragen ook om duidelijke criteria die ons behoeden voor een willekeurige verdeling van *f* 2 miljoen

provinciaal geld. Het doel is het zonder meer waard, maar zoals het nu is geregeld, lijkt het op een schip dat de haven uitvaart, maar geen enkele eindbestemming heeft.

De uitspraak die ook in het tv-programma werd gedaan dat er in de provincie geen acties zijn, moet op een misverstand berusten. Maar laten provincie en gemeenten dat samen dan ook laten zien. Met dit actieprogramma krijgen degenen die deze uitspraak deden nog iets te veel gelijk. Het is onze gezamenlijke taak om die uitspraak onderuit te halen.

Initiatief van onderop moet gewaardeerd worden. De samenleving moet bij de cultuur betrokken worden.

De heer HOEKSTRA: Mijnheer de voorzitter. Het Noorden is er in de Cultuurnota van staatssecretaris Van der Ploeg schraal afgekomen. Volgens de randstedelijke adviescommissies bleek er in het Noorden te weinig subsidieerbaar talent aanwezig te zijn. Maar gelukkig heeft de gedeputeerde zich in de uitzending van TV Drenthe van vrijdag jl. hierover al kritisch uitgelaten.

De staatssecretaris wil voor Drenthe in 2001 een bedrag van ongeveer f 360.000,-- ter beschikking stellen en in de volgende jaren steeds f 540.000,-- onder de voorwaarde dat de provincie eenzelfde bedrag op tafel legt. De heer Van der Ploeg stelt echter wel een aantal eisen aan het plan van aanpak. Waarschijnlijk is de inspiratieloosheid van het voor ons liggende plan van aanpak/Actieplan cultuurbereik dan ook te wijten aan het feit dat het geschreven moest worden op de subsidierichtlijnen van de heer Van der Ploeg.

Moeten wij als makke Drentse schapen achter de doelstellingen van de staatssecretaris aanlopen? Ik wil een aantal bezwaren van de OPD noemen en enkele opmerkingen maken.

De OPD is van mening dat er aanzienlijk meer geld besteed moet worden aan cultuurhistorie en Drentse taal, waarbij het Rijksarchief, het Drents Museum en de Provinciale Bibliotheekcentrale (PBc) een centrale rol kunnen spelen. In de huidige nota wordt wel meer geld gevraagd, maar tot op dit moment is het onduidelijk waar dat geld precies naar toe gaat en wij willen dat in een latere gedetailleerde begroting terugzien.

De gedeputeerde vindt het belangrijk dat alle Drentse jongeren via hun school het Drents Museum en het Herinneringscentrum Westerbork bezoeken. Wij onderschrijven het belang hiervan,

maar wij stellen wel de vraag of het de taak van de provincie is om de kosten hiervan volledig op te brengen. In vier jaar kunnen die kosten enorm oplopen en voor hetzelfde geld kunnen er voor jongeren heel wat interessante tentoonstellingen en activiteiten in Drenthe georganiseerd worden. Scholen zouden naar onze mening ook andere financiële bronnen kunnen aanboren om de eerdergenoemde doelstelling te verwezenlijken. De gedeputeerde onderstreept het belang van handhaving en versterking van de huidige kwaliteit van het culturele aanbod. En ook deze doelstelling onderschrijven wij. Wanneer er meer geld komt, moeten wij dit dus ook in de begroting terugzien en op die begroting moeten wij nog even wachten. In de globale doelstelling: vergroting van het culturele bereik, kan de OPD zich vinden, maar de staten moeten dan wel inzicht krijgen in de manier waarop aan deze doelstelling invulling wordt gegeven. Deze invulling en de verantwoording ontbreken nog.

Wij zetten vraagtekens bij de in punt 3.A. van de nota genoemde projectleider cultuurbereik. Hoeveel reis- en salariskosten zijn met deze projectleider gemoeid en kan, zo vragen wij ons af, dit geld niet beter besteed worden aan concrete activiteiten op cultureel gebied? De OPD heeft eveneens moeite met programmapunt 4. Samenwerking en netwerkvorming. Door de overheid worden allerlei doelgroepen aangemerkt die aandacht moeten besteden aan de vraagkant. Wat moet bijvoorbeeld worden verstaan onder "vertegenwoordigers uit andere door ons geformuleerde doelgroepen" (pagina 7)? Formuleert het college naast de doelgroepen ook hun vertegenwoordigers? Het komt op ons allemaal erg omslachtig over en er zullen wel weer heel wat vrijwilligers geactiveerd moeten worden om aan allerlei overleggen mee te doen. Wij zien liever dat het geld concreet wordt besteed aan de zaak waarom het uiteindelijk gaat, de cultuur.

Mijnheer de voorzitter. Wij twijfelen niet aan de goede inzet van de gedeputeerde. Voor ons is het echter op dit moment te vroeg om akkoord te gaan met het actieprogramma zoals dat voor ons ligt. Wel ondersteunen wij de poging van de gedeputeerde om de f 360.000,-- en vervolgens f 540.000,-- die Van der Ploeg de provincie voorhoudt, voor Drenthe binnen te halen. Daarbij wensen wij echter niet aan de leiband van de heer Van der Ploeg te lopen, want het gaat om veel Drents geld.

Wij kunnen daarom onder de volgende voorwaarden met het in het actieprogramma genoemde advies instemmen. Wij stellen voor in punt 1 van het advies de woorden "beschikbaar stellen" te vervangen door "te reserveren". Wij willen namelijk in een later stadium de definitieve plannen nog toetsen. Punt 1 wordt dan aangevuld met de zin: "De gereserveerde bedragen worden pas beschikbaar gesteld nadat een gedetailleerd actieprogramma met bijpassende begroting ter goedkeuring aan de staten is voorgelegd." Deze uitgaven moeten dan natuurlijk ook passen binnen het bestek van de herijking van het provinciaal welzijnsbeleid en binnen de op basis hiervan te stellen criteria. Mijnheer de voorzitter. Wij vernemen graag de reactie van de gedeputeerde op de door ons geformuleerde voorwaarden.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Het voorstel dat nu voorligt, heeft van ons de naam gekregen "een voorstel tot het ontwerpen, uitvoeren en aanpassen van besluiten in het kader van cultuurbereik 2001-2004" gekregen. Maar die naam heeft het voorstel dus niet. In statenstuk 795 is sprake van een actieprogramma. Wij willen ook niet over een actieprogramma spreken, want vooralsnog dekt die titel de lading niet. Immers, concrete projecten met een financiële onderbouwing ontbreken, omdat inzicht in de bijkomende kosten van projectleider en andere overheaduitgaven niet inzichtelijk zijn gemaakt, omdat de prioriteitstelling niet heeft plaatsgehad, omdat de overeenstemming of afstemming tussen de gemeenten met betrekking tot de ontwikkelde plannen ook niet is geëffectueerd en omdat een onderzoek naar de kunstbeleving en kunstinteresse niet is verricht. Als de provincie f 360.000,-- beschikbaar wil stellen en zij gaat met dit actieplan naar de heer Van der Ploeg dan zal diens reactie zijn dat hij hieraan geen houvast heeft en dat hij dus in het kader van de cofinanciering niets kan doen. Ik kan mij namelijk niet voorstellen dat de staatssecretaris, met alle respect voor de wijze waarop de gedeputeerde hiervoor gevochten heeft, in dit actieprogramma een handvat ziet om vanuit de rijksoverheid aan cofinanciering te gaan doen. Mijn fractie is daarom alleen akkoord met de reservering van de benodigde gelden als aan de door mij genoemde punten wordt voldaan.

Mevrouw DIRKS: Mijnheer de voorzitter. Tijdens de behandeling van dit statenstuk in de commissie hebben wij onze zorgen uitgesproken over de financiële consequenties van het dekkingsvoorstel. Die zorgen hebben wij nog steeds, maar die zullen op een later tijdstip, namelijk bij de behandeling van de Najaarsnota 2000, aan de orde komen. Ik zal mij daarom nu beperken tot de inhoud van het stuk. Uit de discussie in de commissie en uit het verslag van de bijeenkomst van de gemeenten blijkt dat er verschillende interpretaties van het stuk mogelijk zijn. Let wel, wij zijn uitgegaan van de kern van het Actieplan, waarin staat dat er een ander en diverser aanbod voor een breder en diverser publiek zou moeten komen. Dat betekent dat wij vooral hebben gekeken naar het Actieplan cultuurbereik. Bereik staat centraal. Het heeft te maken met de manier waarop cultuur bij de mensen komt, maar ook met het programma, want het kan zijn dat er in het aanbod hiaten zitten. Maar wanneer er zulke verschillende interpretaties mogelijk zijn, zowel hier in de commissie als bij de gemeenten, kan men zich afvragen of de criteria wel duidelijk zijn. Het is noodzakelijk dat die duidelijk zijn, omdat de lokale bestuurders die hier ook bij betrokken zijn, toch duidelijk het kader moeten kennen waarbinnen besluitvorming plaatsvindt. Met betrekking tot het vooruitlopen op het resultaat van het herijkingsproces wil ik het volgende opmerken. Dat resultaat nog geen vastgesteld beleid is, terwijl in het voorstel wordt gesproken over de interactieve beleidsontwikkeling van dit plan. Maar dat "interactieve" slaat vooral op de procedure, dus de wijze waarop de besluitvorming plaatsvindt, en niet op de inhoud. Wanneer wordt aangesloten bij de resultaten van het herijkingsproces moet dit zowel voor de procedure als voor de inhoud gelden. Wij vinden het een goede zaak dat overheden op alle niveaus zich inzetten voor de verbetering van het cultuurbereik en het is een plezierige bijkomstigheid dat de rijksoverheid daar extra geld tegenover stelt, maar wij vinden wel dat het doel duidelijk moet zijn. De criteria voor dit actieprogramma moeten dan ook eenduidig aansluiten bij de resultaten van het herijkingsproces. Mijnheer de voorzitter. Het is daarom dat ik mijn verhaal besluit met de vraag hoe de gedeputeerde denkt tegemoet te komen aan onze problemen met dit voorstel, hoewel wij er op zich wel akkoord mee kunnen gaan.

De heer ZOMER: Mijnheer de voorzitter. Staatssecretaris Van der Ploeg stelt de komende jaren bijna f 2 miljoen ter beschikking om meer mensen in Drenthe te betrekken bij culturele en cultuurhistorische gebeurtenissen. Dus naast dat hij dingen afbreekt, bouwt de staatssecretaris ook dingen op. Onze fractie is blij met dit onderdeel van het beleid.

Ons college is van plan hier nog bijna f 2 miljoen naast te leggen, ook al om het rijksgeuld binnen te halen. Op zich hebben wij daar geen enkel probleem mee. Wij vinden het belangrijk dat mensen in contact komen met culturele uitingen en zelf gestimuleerd worden hieraan mee te doen. Dat past in onze visie op de mens. De mens is pas volledig mens indien hij in relatie staat tot zijn God, in relatie met zijn medemens, in relatie met de geschiedenis en in relatie met de wereld waarin hij leeft. De schoonheid van de kunsten moet daarin ook een plaats hebben, dit om het evenwicht te herstellen, dat dagelijks wordt verstoord door het waarnemen van de vele schendingen van hetgeen goed is.

Toch hebben wij problemen met het voorstel zoals het in dit stuk is verwoord. Ik heb het in de commissievergadering al gezegd: wij vinden dit stuk veel te vaag. Het is zo globaal dat bijna de hele wereld er in past. Alvorens wij bereid zijn het gevraagde budget beschikbaar te stellen, moet het concreter worden.

In de commissievergadering is gedeputeerde mevrouw Brink er nog niet in geslaagd die helderheid te verschaffen. Ook de toezegging dat er bij de Najaarsnota helderheid is, is niet uitgekomen. Ik heb in die nota hierover niets kunnen vinden. Maar die duidelijkheid moet er komen, zeker voor wat betreft het jaar 2001, alvorens wij bereid zijn het gevraagde geld ter beschikking te stellen. Eventueel is met ons wel te spreken over reservering van het bedrag. Ik verzoek de gedeputeerde die duidelijkheid straks te geven. Indien dit haar niet of onvoldoende lukt, hebben wij een amendement op het conceptbesluit achter de hand.

Mevrouw Duran was in de commissievergadering de eerste die zei - en zij heeft het nu herhaald en anderen hebben het haar nagezegd - dat er een relatie zou moeten zijn tussen dit stuk en de zogenaamde herijking van het welzijnsbeleid. Wij ondersteunen die opmerking van harte. Het kan niet zo zijn dat enerzijds aan instellingen wordt gevraagd pas op de plaats te maken voor wat betreft hun uitgaven op lange termijn, terwijl in dit

geval f 2 miljoen aan geld van de provincie ter beschikking wordt gesteld voor een mistig plan. Het college heeft al moeite genoeg de instellingen uit te leggen wat de bedoeling is van de gevolgen van de herijking, wat er nu gaat gebeuren is helemaal niet uit te leggen.

In de commissievergadering beweerde mevrouw Brink dat het past in de evaluatie van het welzijnsbeleid, dus de herijking. Ik wil erop wijzen dat de staten nog geen enkele conclusie hebben getrokken uit die evaluatie en dat dus de opmerking van mevrouw Brink wat voorbarig was. Ook op dit punt willen wij graag de nodige duidelijkheid.

Mevrouw SCHIPPER: Mijnheer de voorzitter. De inbreng die de VVD in de commissievergadering pleegde, was opgebouwd rond een viertal kritische opmerkingen en ik noem ze nog even, omdat deze punten essentieel zijn voor het verlenen van onze goedkeuring aan dit actieprogramma. Andere fracties zijn mij al voorgegaan in het noemen van die punten. Misschien wel het belangrijkste punt is het ontbreken van een concrete invulling van het actieprogramma. Daarnaast is er het punt dat een beslag wordt gelegd op de reguliere financiële middelen, zulks in tegenspraak met wat wij op dit moment in het proces van evaluatie en herijking met de instellingen hebben afgesproken. De derde kritische opmerking is of er wel reëel zicht is op de vraag van de gemeenten. De vierde opmerking betreft het "zomaar" omarmen van landelijk beleid zonder dat uit de nota duidelijk wordt of die prioriteiten ook voor het Drentse cultuurbeleid in de toekomst moeten worden geformuleerd.

In de beleidsbrief staat dat de kern van het actieprogramma ligt bij de vraagkant. Dat klinkt goed - wij hebben daar de afgelopen jaren al uitvoerig over gesproken - maar vervolgens wordt op geen enkele manier ingevuld hoe en wie die vraag nu geformuleerd heeft. Zijn dat de instellingen, de gemeenten, of - en ik ben nu een beetje cynisch - zijn dat de naar cultuur snakkende jongeren?

Het belang van toegankelijkheid van onze culturele instellingen wil de VVD niet bestrijden. Maar met hetzelfde recht zouden dan in onze provincie ook andere thema's gekozen kunnen worden, er zijn er genoeg. Maar op geen enkel terrein worden de landelijke doelstellingen zomaar omarmd. Het is als eenvoudige noordelijke cultuurliefhebber niet altijd eenvoudig de wegen

van een ambitieuze staatssecretaris te volgen. Culturele participatie van jongeren staat hoog in zijn vaandel, maar in een adem wordt vervolgens wel de subsidie van de Vooropleiding in Groningen, waarin jongeren zo nadrukkelijk participeren, geschrapt. De overtuiging die de staatssecretaris heeft, dat bij jongeren, wanneer zij eenmaal in aanraking zijn geweest met ons cultureel erfgoed, de belangstelling voor cultuur automatisch wordt gewekt, doet enigszins denken aan de discussie in de jaren zeventig over het krijgen van onderwijs. Ik noem het maar even de maakbare samenleving. De fractie van de VVD kent meer waarde toe aan program- ma's als het Kunstmenu, waarbij in de scholen structureel aandacht aan cultuureducatie wordt gegeven. Het is nu voor de tweede keer in korte tijd dat de staten gevraagd worden carte blanche te geven, de eerste keer was in juli jl. bij de Regiovisie verpleging en verzorging. Mijn fractie voelt daar heel weinig voor en ik sluit mij dan ook aan bij de andere fracties die hebben laten weten dat dit actieprogramma pas beoordeeld kan worden als de staten kennis hebben kunnen nemen van de inhoud ervan en of wanneer bekend is dat het bedrag van f 2 miljoen wordt besteed zoals wij ons voorstellen dat het besteed moet worden.

Mevrouw LOOMAN: Mijnheer de voorzitter. Het zal ook na de commissievergadering wel niemand verrassen dat ik redelijk optimistisch over het statenstuk blijf. Wij zien het stuk nog steeds als een principebesluit en daarin verschillen wij van de andere partijen, behalve dan van D66. Natuurlijk was het prettiger geweest als de plannen voor besteding op tafel hadden gelegen. Maar nu Van der Ploeg met zijn voorstel is gekomen, is de indieningstermijn tot 15 december nog maar zo kort, dat concrete afspraken nog niet gemaakt konden worden, niet met gemeenten en ook niet met de staten. Bij de PvdA staat voorop dat in de provincie Drenthe met de extra rijks gelden een inhaal slag kan worden gemaakt op het gebied van de cultuur na jaren van alleen maar bezuinigingen. Wij verwachten van de gedeputeerde uiteraard - misschien is het beter te zeggen wij eisen - dat de staten na besluitvorming volledig bij de plannen betrokken worden. Wij willen zicht houden op wat er met het geld wordt gedaan. Zoals ik in de commissie al heb gezegd: wij hebben niet de intentie het geld over de balk te smijten. Wij gaan ervan uit dat de gedeputeerde op korte termijn in samenwerking met de

gemeenten met vastomlijnde ideeën, met kwaliteitscriteria, matchingscriteria, doelstellingen en een plan van aanpak komt. Het is bijna overbodig hierbij te vermelden dat ook wij ervan uitgaan dat de herijking daarin wordt meegenomen. Toen wij onlangs in dit huis een besluit namen over de zorgboerderijen, was wel wat duidelijk, maar ook nog niet welke projecten van start zouden gaan. Wat dat betreft nemen de staten wel vaker besluiten als het onderhavige. Mevrouw Schipper wees in dit verband nog op de Regiovisie verzorging en verpleging. Waarom zouden wij het nu niet doen als wij bij het niet nemen van dit besluit rijks gelden mislopen? Door nu met het principebesluit in te stemmen, kunnen we een slagvaardig beleid voeren met extra gelden en jongeren, laag opgeleiden en allochtonen eindelijk die voorkeursbehandeling te geven die zij verdienen en die wij in ons Bestuursprogramma hebben opgenomen. Laten we de kans grijpen om Drenthe met die groepen op de culturele kaart te zetten!

Mevrouw BRINK: Mijnheer de voorzitter. Zoals ook al in de Statencommissie Cultuur en Welzijn is gezegd, gaat het hier om een principebesluit, het principebesluit om voor het jaar 2001 in totaal f 360.000,-- ter beschikking te stellen en in de jaren 2002 tot en met 2004 jaarlijks f 540.000,--. Deze bedragen worden door het Rijk gematched. Het Actieplan cultuurbereik is een beleidsvoornemen van Van der Ploeg en dat behelst heel simpel een ander en diverser aanbod voor een breder en diverser publiek. Het gaat uit van - en ik zeg het wederom in mijn eigen woorden - een betere programmering van de culturele accommodaties, het veel meer aan de bak komen van jongeren, vrouwen en allochtonen, het zichtbaar maken van kunst, dus roulering van kunstwerken, andere openingstijden - gooi het museum ook eens op een zaterdagavond open - en andere tentoonstellingsplaatsen. En hoewel ruimtelijke ordening niet het terrein is van de cultuur, maar cultureel erf- goed en architectuur wel, wil ik daarover ook wel met de staten spreken. De ruimtelijke inrichting krijgt veel meer waarde door de betere kwaliteit. En hoe staat het in de Cultuurnota? De eigen culturele dynamiek van een provincie is het uitgangspunt. Drenthe onderschrijft deze rijksdoelstellingen, maar wij geven er een zeg maar Drentse richting aan. Wij willen die mensen die tot nu toe weinig aan de cultuur deelnamen beter bereiken en dat doen wij - provincie en gemeenten - via

gesubsidieerde culturele instellingen en via programmering van bijzondere voorstellingen. Wij dringen aan op versterking van de samenwerking tussen gezelschappen en podia. Wij dringen aan op het samenwerken van verschillende culturele disciplines. Dus in musea niet alleen maar kunstwerken, maar ook eens een videokunstenaar of dans. Wij willen ook een accent leggen op de cultuurhistorie - zeer velen zijn hiermee al bezig - met name voor de ouderen.

Ten opzichte van andere delen van Nederland heeft Drenthe minder inwoners met een andere etnische achtergrond. Wij hebben wel veel laaggeschoolden en geen grote steden. Met al deze ingrediënten moet rekening worden gehouden. Wij zijn geen randstad. Ik hoop dat de staten niet uit te leggen, maar soms moet ik het wel de heer Van der Ploeg nog weer eens voorhouden.

Geheel in de geest van de herijking en de evaluatie van ons welzijns- en cultuurbeleid, gaat het om een nieuwe manier van werken. De afdeling cultuur is in gesprek gegaan met gemeenten, instellingen, organisaties en allen die zich over het actieprogramma kunnen uiten en die erbij betrokken zouden moeten worden.

Momenteel wordt nog volop aan deze inventarisatie gewerkt. Maar wij zijn de afgelopen veertien dagen al een stuk verder gekomen en daarom kan ik de staten nu al veel meer vertellen dan ten tijde van de commissievergadering.

Er is reeds individueel met alle gemeenten, met Kunst & Cultuur Drenthe, met het Drents Museum, met de PBC, met vertegenwoordigers van het Drents Erfgoedhuis in oprichting, met de schouwburgdirecteuren en met de directeuren van de Muziekschoen gesproken. En volgende week wordt er gesproken met vertegenwoordigers van de vraagkant, te weten jongeren, vrouwen, culturele minderheden en ouderen. De week daarop zal een bijeenkomst plaatsvinden met beeldend kunstenaars, podiumkunstenaars en kunstontwikkelaars. Al deze gesprekken moeten leiden tot een actieprogramma op hoofdlijnen, waarin de thema's voor de komende jaren zijn verwoord. Het gaat dus om een helder en concreet cultuurprogramma waarin wij ons allen kunnen vinden.

De gesprekken die reeds hebben plaatsgevonden, hebben het volgende opgeleverd. De gemeenten zijn alle - ik onderstreep het woord alle - enthousiast over de mogelijkheden die het actieprogramma biedt, hoewel het ambitieniveau zeer verschillend is - enkele sprekers hebben dit

punt genoemd - en de ene gemeente reeds een eigen kunstbeleid heeft en de andere nog niet eens is toegekomen aan de harmonisatie van de subsidieregelingen. Toch zien alle gemeenten de synergiewerking ervan. We doen het in Drenthe met elkaar, zoals een wethouder mij zei.

Ook de instellingen zien zeer goede mogelijkheden om de nieuwe doelgroepen beter te bereiken en te bedienen. Eigenlijk zeiden ook zij dat wij met ons allen zorg moeten dragen voor een meer continue en bredere lijn in de cultuureducatie.

En nu dan de concrete invulling waarnaar tijdens de commissievergadering is gevraagd.

De gemeenten hebben aangegeven dat zij graag willen dat wij een kunstmenu realiseren voor alle basisschoolleerlingen.

Mevrouw SCHIPPER: Wat nu voorligt is een stuk waarin van alles is beschreven en waarover de fracties hun mening hebben gegeven. Wat de gedeputeerde nu doet, is vertellen wat er gaat gebeuren.

Mevrouw BRINK: Maar ik kom nu aan wat er al is gebeurd.

Mevrouw SCHIPPER: De meeste fracties hebben gezegd het programma in ieder geval op zijn inhoud te willen beoordelen. Als ik de gedeputeerde zo hoor, is mijn indruk dat zij heel binnenkort met dat programma kan komen. Er is nog een commissievergadering voordat wij ons principebesluit bekend moeten maken. Betekent wat de gedeputeerde nu allemaal zegt dat dit programma al op 18 oktober klaar is en kan worden behandeld?

Mevrouw BRINK: Nee, dat betekent het niet. Ik wil alleen maar enig inzicht geven in wat de gesprekken tot nu toe hebben opgeleverd en daar hebben verschillende fracties in de commissievergadering naar gevraagd.

De heer VAN DER SCHOOT: Mijnheer de voorzitter. Waar het om gaat, is dit. Wij hebben kritiek geuit op het voorstel dat nu voorligt. Ongetwijfeld als gevolg van de inzet van mevrouw Brink is er nu zeer veel gesproken met allerlei gemeenten en doelgroepen. Juist het concretiseren van die gesprekken zou voor ons aanleiding kunnen zijn om ja tegen het voorstel te zeggen, omdat dan een plan zichtbaar wordt. Vandaar dat ons voorstel is dit statenstuk aan te

houden en er een appendix aan te plakken waarin die concretisering is verwoord. Ik kan op dit moment niet met het voorstel instemmen, omdat ik moet afgaan op wat in het stuk staat en de resultaten van de gesprekken niet ken.

Mevrouw BRINK: Misschien is het toch goed dat ik eerst mijn verhaal afmaak en dat wij dan pogingen doen om het met elkaar eens te worden. Ik heb begrepen dat in de commissie vooral bezwaar is gemaakt tegen het feit dat niet bekend is waarvoor het geld dan beschikbaar wordt gesteld. Ik herhaal dat het om een principebesluit gaat, want alleen als wij geld beschikbaar stellen, krijgen wij ook geld van Van der Ploeg. Als ik statenlid was zou ik ook willen weten wat er ongeveer met dat geld ging gebeuren. En daarvan wil ik de staten op dit moment kond doen.

Mevrouw DURAN: Mijnheer de voorzitter. Ik heb het gevoel dat de gedeputeerde niet begrijpt waar het de meeste fracties om gaat. Wij willen een afweging kunnen maken tussen concrete projecten die hieruit voortvloeien aan de hand van de prioriteiten van de herijkingsoperatie. De instellingen moeten een pas op de plaats maken en in de Contourennota is duidelijk aangegeven dat er prioriteiten gesteld moeten worden. Dan moeten wij toch kunnen beoordelen of de projecten die uit dit voorstel voortkomen daarin passen? Als wij die beoordeling nu nog niet kunnen doen dan moet het in een later stadium. Dát is wat de meeste fracties de gedeputeerde duidelijk proberen te maken. Dat is ons voorbehoud.

Mevrouw BRINK: Mijnheer de voorzitter. Ik begrijp dit voorbehoud wel, maar ik wil nogmaals benadrukken dat het om een principebesluit gaat. De staten stellen geld beschikbaar. Ik heb het gevoel dat de discussie nu wat de andere kant opgaat en dat de staten eerst "Schaduw vooruit" rustig willen bekijken en naar aanleiding daarvan de verschillende voorstellen die ik eventueel nu ga noemen, willen beoordelen.

Mevrouw DURAN: Wij willen de ruimte houden om daar in een later stadium op terug te komen.

Mevrouw BRINK: Ik begrijp dat mevrouw Duran die ruimte wil houden, maar ik wil graag dat de staten zich achter het nu voorliggende voorstel scharen zodat ik op 15 december naar de staatssecretaris kan gaan met de mededeling dat

dit ons voorstel voor Drenthe is en dat wij dit bedrag ervoor over hebben en hem vraag of hij met ons meedoet. Dat is het enige wat ik op dit moment van de staten vraag ten aanzien van dit principebesluit.

De heer VAN DER SCHOOT: Stel dat mijn zoon bij mij komt en zegt een mooi huis te willen kopen en mij vervolgens vraagt het principebesluit te nemen daarvoor geld te zullen fourneren. Is het dan niet relevant dat ik als vader van die zoon vraag wat hij gaat doen en hoe dat huis er uitziet? Als ik dat weet, kan ik niet alleen het principebesluit nemen, maar het besluit zelfs effectueren.

Mevrouw BRINK: Als die zoon 18 jaar is, zou het zo kunnen gaan, maar als die zoon 28 is, moet de heer Van der Schoot toch enig vertrouwen in die jongen hebben. Als ik moeder van die zoon was, zou ik met die jongen meegaan om het huis te bekijken. En dat is nu net wat ik wilde doen: ik wilde vertellen wat er gaat gebeuren.

Mevrouw DIRKS: De gedeputeerde zegt nu ongeveer aan te kunnen geven wat er gaat gebeuren, maar wat let haar om dat verhaal uitgebreid en duidelijk voor te leggen aan de commissie zodat ons dan meer duidelijk wordt waarover wij eigenlijk besluiten? Ik vind het principe prima, maar ik wil toch wat meer weten over de criteria, ik wil wat meer duidelijkheid. Wanneer het in tijd procedureel mogelijk is die duidelijkheid wel te bieden en zo de instemming van de staten te krijgen, wat let de gedeputeerde dan?

Mevrouw BRINK: Er let mij natuurlijk niets en de meerderheid van de staten heeft natuurlijk altijd het laatste woord. De staten willen het in elkaar schuiven, maar ik dacht dat het heel gemakkelijk naast elkaar zou kunnen bestaan. De staten wijzen op de herijking en op de evaluatie van hetgeen in het verleden is gebeurd en zij willen de resultaten daarvan tegen dit voorstel afzetten. Ik zou daar zelf niet voor kiezen. Daarom vraag ik de staten nogmaals op dit moment akkoord te gaan met het beschikbaar stellen van dit bedrag en het niet te laten bij het reserveren ervan. Er moet ook een zekere durf uit ons beleid spreken. De heer Wendt zei op de televisie iemand hebben horen zeggen dat het in Drenthe niets is en ook niets wordt. Ik zou zo graag willen dat wij met elkaar konden zeggen dat het in Drenthe best wat is en

dat het nog veel en veel beter wordt, onder andere doordat dit geld beschikbaar is gesteld.

De heer VAN DER SCHOOT: In dat kader nodig ik de gedeputeerde uit het voorstel aan te houden, het te voorzien van de aanvullende informatie en er dan mee terug te komen bij de staten. Doet zij dat, dan haalt zij een score van 100%.

Mevrouw BRINK: De heer Van der Schoot praat of ik zijn zoon ben.

De heer ZOMER: Ik merk dat mevrouw Brink zich wil gaan uitsloven in het opnoemen van allerlei prachtige dingen die zij al heeft gedaan.

Mevrouw BRINK: Dat is geen uitsloven, dat is mijn werk.

De heer ZOMER: Er is nog tijd. De gedeputeerde moet op 15 december naar de staatssecretaris en tussen nu en 15 december vallen nog twee statenvergaderingen. Wat let ons dan om dit plan nu aan te houden, het geld in principe wel ter beschikking te stellen maar met het uitgeven...

Mevrouw BRINK: Als de heer Zomer het ter beschikking wil stellen, kan hij net zo goed met het statenstuk instemmen, want het betreft een principebesluit.

De heer ZOMER: Ik bedoel dat het geld gereserveerd wordt. De gedeputeerde zegt wel dat het om een principebesluit gaat, maar in het stuk is wel degelijk sprake van "ter beschikking stellen". Er wordt statenbreed gevraagd om een nadere invulling van het programma. Ik vraag de gedeputeerde daarom dit statenstuk aan te houden, de komende tijd hard aan de slag te gaan en de staten op 7 november of uiterlijk 13 december een besluit te laten nemen.

Mevrouw BRINK: Mag ik de staten dan wel vragen dit bedrag voor dit doel te oormerken? Ik vind de term "oormerken" sterker dan "parkeren".

De heer MASTWIJK: Mijnheer de voorzitter. Mag ik een voorstel doen? Als de staten nu, om het geld dat Van der Ploeg ons voorhoudt veilig te stellen, uitspreken dat zij het geld beschikbaar stellen, maar het college opdragen niet eerder tot het uitgeven van dit geld over te gaan dan nadat in de commissie overeenstemming bestaat over

het programma, zijn we er dan niet uit? Het lijkt mij niet zo moeilijk om het zo te doen.

Mevrouw BRINK: Dat lijkt mij een goed voorstel. Het tijdspad is bekend. GS besluiten op 7 november en op 22 november komt het voorstel dan in de Statencommissie Cultuur en Welzijn.

De staten moeten het dan op 13 december vaststellen waarna ik op 15 december naar Van der Ploeg ga met een prachtig programma waar wij met ons allen achter staan.

De heer VAN DER SCHOOT: Dat voorstel deed ik ook en waarom vindt mevrouw Brink het nu dan wel goed?

De heer MASTWIJK: Dat is vast omdat ik wat meer op de zoon van de heer Van der Schoot lijk.

Mevrouw BRINK: Ik wilde net zeggen dat ik het ook niet altijd met mijn vader eens was.

Mevrouw SCHIPPER: Dit gaat mijn fractie allemaal te ver. Wij behouden ons het recht voor dit plan op zijn merites te beoordelen en daarna pas te besluiten of wij het geld ervoor over hebben. Het nu al te bestemmen of te reserveren wekt verwachtingen.

Mevrouw BRINK: Dan zeg ik nu in ieder geval toe dat wat intussen aan afspraken is gemaakt aan de staten wordt toegezonden. Zij hebben dan een beetje zicht op hoe het is gegaan.

De heer NIJENBRINKS: Maar wat is nu de conclusie, wordt het statenstuk teruggenomen?

Mevrouw BRINK: Het statenstuk wordt niet teruggenomen. Het geld is geoormerkt, op 22 november wordt er in de commissie verder over gesproken, op 13 december zeggen de staten hopelijk ja tegen het stuk en op 15 december heeft Van der Ploeg het op de tafel.

De heer NIJENBRINKS: Verschillende fracties hebben aangegeven moeite te hebben om, vanwege het ontbreken van concrete plannen, geld te reserveren of beschikbaar te stellen. Alle fracties hebben wel een positieve grondhouding met betrekking tot dit stuk. Wat is er dan gemakkelijker dan om het stuk verder uit te werken en het daarna ter besluitvorming aan de staten voor te leggen?

De VOORZITTER: Het lijkt mij goed de vergadering even te schorsen voor intern beraad. Ik schors de vergadering.

(De vergadering wordt om 15.32 uur gesloten.)

(Schorsing van 15.10 uur tot 15.30 uur.)

GB

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

Mevrouw BRINK: Mijnheer de voorzitter. Het college is blij - en ik ben dat in het bijzonder - met de positieve grondhouding van de staten met betrekking tot het beschikbaar stellen van de financiën. Ik heb goed begrepen dat de staten het nu nog te vroeg vinden om het geld ook werkelijk ter beschikking te stellen. Er is behoefte aan nadere informatie. Mijn voorstel is dan ook om de behandeling te schorsen en in december met een aangevuld statenstuk te komen, met een uitgewerkt lijstje. Dat lijstje heb ik nu al in mijn achterzak maar dat zal in die statenvergadering besproken kunnen worden.

De VOORZITTER: Ik constateer dat voor dit moment statenstuk 795 wordt teruggenomen en daarmee geen deel meer uitmaakt van de beraadslaging. Het college heeft aangekondigd met een aangevuld statenstuk bij de staten terug te komen, waarna de behandeling van dit onderwerp kan worden voortgezet.

19. Het voorstel van gedeputeerde staten van 25 juli 2000, kenmerk 29/6.14/2000007791, Gevolgen landelijke milieuregelgeving voor provinciaal wegbeheer (Voorstel b. Najaarsnota 2000)

(statenstuk 781)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Ruimte, Infrastructuur en Mobiliteit van 11 september 2000.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten overeenkomstig het voorstel van het college.

I. Sluiting

De VOORZITTER: Ik roep de leden van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie op zich bij mevrouw De Widt te melden voor nog een vergadering. Ik sluit de vergadering.

TOEZEGGINGEN

gedaan in de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 4 oktober 2000 in het provinciehuis te Assen.

Pagina

- 12 De heer WEGGEMANS zegt toe dat alles in het werk zal worden gesteld om meer inzicht te krijgen in de kosten van het inschakelen van externe bureaus.
- 30 Mevrouw EDELENBOSCH zegt toe dat in het vervolg alle projecten die nog op de rol staan in de stukken worden vermeld.
- 39 Mevrouw BRINK zegt toe dat de staten een lijstje krijgen met de afspraken die intussen al met betrekking tot het Actieprogramma cultuurbereik 2001-2004 zijn gemaakt.